

JMKR

ISSN: 2822-1397 (ONLINE)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2566
VOL. 1 NO. 2 MAY - AUGUST 2023

วารสาร มจร โภคัยปริทรรศน์
Journal of MCU Kosai Review

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่
Mahachulalongkornrajavidyalaya University Phrae Campus

วารสาร มจร โกศัยปริทรรศน์ (Journal of MCU KOSAI Review)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2566

ISSN 2722-1397 (Online)

Vol. 1 No. 2 May - August 2023

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการผลิตงานวิชาการ การศึกษาค้นคว้า บทความต่าง ๆ ด้านพุทธศาสตร์ ด้านครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านพุทธศาสตร์ ด้านครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่บูรณาการร่วมกับศาสตร์สมัยใหม่
3. เพื่อสร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการ การบูรณาการ การเผยแพร่ผลงาน องค์กรความรู้ของนักวิชาการของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่น ๆ

ข้อกำหนดของบทความที่ตีพิมพ์

บทความทุกบทความที่ตีพิมพ์ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewed) ในสาขาวิชานั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 2 ท่าน โดยเป็นการประเมินในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

กำหนดเผยแพร่

วารสาร มจร โกศัยปริทรรศน์กำหนดเวลาในการออกวารสารปีละ 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน

ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม

ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

ลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

111 หมู่ 5 ตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 54000

โทร 054-646575

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระราชเชษมากร,รศ.ดร.

พระครูโฆสิตสังฆพิทักษ์,ดร.

นายสุขุม กันกา

ผศ.ดร.ธาดา เจริญกุล

ผศ.สุพจน์ แก้วไพฑูรย์

พระครูสิทธิขยาภิรัต,ดร.

พระมหาสิทธิชัย ชยสิทธิ,ดร.

พระครูสุนทรธรรมนิทัศน์,ผศ.ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตแพร่

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารวิทยาเขตแพร่

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไปวิทยาเขตแพร่

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการวิทยาเขตแพร่

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตวิทยาเขตแพร่

ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตแพร่

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการวิทยาเขตแพร่

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์แพร่

หัวหน้าบรรณาธิการ (Chief Editor)

ผศ.ปัญญา สุนันตา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ (Assistant Editor)

พระครูสังฆรักษ์ศักดิ์ดา ฉนทโก,ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.ปัญญาวิทย์ มงคลพิพัฒน์พร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ (Editorials Board)

ผศ.ดร.สมจิต ขอนวงศ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.บุญมี พรรษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รศ.ดร.รวีโรจน์ ศรีคำภา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระมหาเกรียงศักดิ์ อินทปญโญ,ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระมหามหวินทร์ ปรีสุตโตโม,ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.วินิจ ผาเจริญ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ดร.สมบัติ กันบุตร

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ดร.สุทธิกานต์ สิทธิกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผศ.ดร.ระวี จันทร์ส่อง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผศ.ดร.ประภาส แก้วเกตุพงษ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รศ.ดร.สัญญา สะสอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ผศ.ดร.อนันต์ อุปสอด

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ผศ.ดร.กุลิสรา จิตรชญาวัฒน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ดร.ประวิทย์ ธงชัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

พระมหารุ่งเพชร ติภขวิชโร, ดร.

นักวิชาการอิสระ

Lin Heng

Benhuan Academy, Shenzhen China

ฝ่ายจัดการ

ผศ.ปัญญา สุนันตา

ดร.นพรัตน์ รัตนวงศ์

พระครูสังฆรักษ์ศักดิ์ดา ฉนทโก,ดร.

นางสาวพัฒน์นรี อัฐวงศ์

ดร.บุญยวีร์ มงคลพิพัฒน์พร

นายธีรวัฒน์ จันทจำรัส

ฝ่ายประสานงาน

พระศักดิ์ธัช สวีโร,ดร.

ผศ.สุพจน์ แก้วไพฑูรย์

พระอนุสรณ์ กิตติวณโณ,ดร.

นายอภิชา สุขจีน

พระสมพงษ์ มหาบุญโญ

ฝ่ายกฎหมาย

นายสุขุม กัณกา

นางสาวสุพิชญา กัณกา

ฝ่ายออกแบบปก

ผศ.ปัญญา สุนันตา

ดร.บุญยวีร์ มงคลพิพัฒน์พร

บทบรรณาธิการ

วารสาร มจร โภคัยปริทรรศน์ ได้จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาการ และเผยแพร่ผลงานอันเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาองค์ความรู้หรือประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งวารสารฉบับนี้เป็นการเริ่มต้นเป็นปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ระหว่างเดือน มกราคม-เมษายน 2566 โดยที่ฉบับนี้ มีนักวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ได้ส่งบทความมาเป็นจำนวนมาก บรรณาธิการได้มีการคัดเลือกบทความและได้ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการกลั่นกรอง ตรวจสอบเพื่อความถูกต้องทุกบทความ ซึ่งในวารสารฉบับนี้มีบทความที่ผ่านการคัดสรรและให้ตีพิมพ์ในวารสารจำนวน 6 บทความ เพื่อเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่สังคมต่อไป

คุณค่าด้านวิชาการในวารสารฉบับนี้ จะมีประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้า นำไปใช้อ้างอิงในงานวิจัยและงานวิชาการ ในนามของกองบรรณาธิการ ขอขอบคุณ ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ รวมถึงเจ้าของบทความคณะกรรมการกลั่นกรองบทความทางวิชาการ คณะกรรมการฝ่ายจัดทำวารสาร มจร โภคัยปริทรรศน์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ทำงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ ทั้งกำลังกายและกำลังใจร่วมกันจนสามารถจัดพิมพ์หนังสือวารสารฉบับนี้สำเร็จด้วยความเรียบร้อยเป็นอย่างดีแล้วพบกันฉบับต่อไป ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 ระหว่างเดือน พฤษภาคม - สิงหาคม 2566

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัญญา สุนันตา

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	ก

บทความวิจัย : Research Articles

การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ภายใต้การมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชน ตำบลทุ่งแล้ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่	1-11
CREATING VALUE ADDED PRODUCTS FROM AGRICULTURAL PRODUCTS ACCORDING TO THE CONCEPT OF CREATIVE ECONOMY UNDER THE PARTICIPATION OF COMMUNITY MEMBERS THUNG LAENG SUBDISTRICT, LONG DISTRICT, PHRAE PROVINCE	
ชัยวัฒน์ สมศรี, วิยะณี ดังก้อง, กรรณิการ์ เศวตปวิข, จุฬารภรณ์ ดวงตาต๋า <i>Chaiwat Somsri, Wiyanee Dangkong, Kanniga Sawetpawit, Chulaporn Duangtadam</i>	
ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ โดยใช้กลวิธี KWL PLUS	12-20
Alternative English Reading Ability of first Year Students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University Phrae Campus through KWL PLUS	
สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ, สุมนต์เกียรติ์ แก่นมณี <i>Saipin Rungwattanakit, Sumontien Kaenmanee</i>	
แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่	21-31
Guidelines for participatory public policy administration at the local level of Mae Kham Mee Municipality, Muang Phrae District, Phrae Province	
สมจิต ขอนวงศ์, นายธนันท์ คุ้มถิ่นแก้ว <i>Somjit khonwong, Thananan Kumthinkaew</i>	
ศึกษาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน วิชาศิลปะ และทักษะการใช้ชีวิต	32-39
THE STUDY ON THE EFFICIENCY OF THE TEXTBOOK ON THE ARTS AND SKILLS FOR SELF-DEVELOPMENT SUBJECT OF PHRAE COMMUNITY COLLEGE	
นุชนาฏ ชาวปลายนา <i>Nutchanard Chawprayna</i>	

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบวรวิชาลัย
วัดร่องฟอง 40-47

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS OF STUDENTS AT
BOWONWITCHALAI SCHOOL WAT RONG FONG

พระมหาณัฐวัฒน์ เหมืองอู่่น, พัชรพงษ์ เต็มยวน

Pramaha Natthawat Muang-aun, Patcharapong Termyuan

บทความวิชาการ : Articles

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยกลวิธี อาร์ อี เอ พี 47-57

THE SKILLS DEVELOPMENT IN READING COMPREHENSION WITH THE REAP STRATEGIES

ชาคริยา ชันคำ: *Chakriya Khancome*

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ 60

การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตร ตามแนวคิดเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์ ภายใต้การมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง
อำเภอทอง จังหวัดแพร่

CREATING VALUE ADDED PRODUCTS FROM AGRICULTURAL PRODUCTS
ACCORDING TO THE CONCEPT OF CREATIVE ECONOMY UNDER THE
PARTICIPATION OF COMMUNITY MEMBERS
THUNG LAENG SUBDISTRICT, LONG DISTRICT, PHRAE PROVINCE

ชัยวัฒน์ สมศรี¹, วิยะณี ดังก้อง², กรรณิการ์ เสวตปวิช³, จุฬารภรณ์ ดวงตาดี⁴
Chaiwat Somsri¹, Wiyanee Dangkong², Kanniga Sawetpawit³, Chulaporn Duangtadum⁴
วิทยาลัยชุมชนแพร่
Phrae Community College
Email: Chaiwat4057@gmail.com

(Received: April 4, 2023; Revised: May 5, 2023; Accepted: May 9, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบทและความต้องการของชุมชนในการสร้าง มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตร ของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง 2) เพื่อพัฒนา หลักสูตรในการการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตรของสมาชิกชุมชนตำบล ทุ่งแล้ง และ 3) เพื่อประเมินผล การฝึกอบรมการสร้างสัมมาชีพด้วยหลักสูตรในการการสร้าง มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตรของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง เป็นการวิจัยแบบ ผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนกลุ่มสมาชิกเกษตรกร ในตำบลทุ่งแล้ง จำนวน 24 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสนทนากลุ่มกับกลุ่มเป้าหมาย 12 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า ตำบลทุ่งแล้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนบน ภายใต้การปกครองของ อำเภอทอง จังหวัดแพร่ ประกอบด้วย 12 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร จำนวน 7,242 คน มีความต้องการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของกล้วย โดยการพัฒนาศูนย์ผลิตผลกล้วยเบรคแตก แบรินด์ บรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่าย จากการประเมินความพึงพอใจของการเข้าร่วมการอบรมพัฒนาสัมมาชีพ ผู้เข้าร่วมอบรมมีความพึงพอใจโดยรวมใน ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.59 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โดยเรียงลำดับด้าน ความพึงพอใจจากมากที่สุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้ จากการอบรม ความพึงพอใจด้านวิทยากร และ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ โดยผล ที่ได้จาก

การวิจัยสามารถสร้างให้เกิดอาชีพเสริมในชุมชน ก่อให้เกิดรายได้ในครัวเรือน สนับสนุนความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนตำบลทุ่งแล้ง

คำสำคัญ: ทรัพยากรพื้นฐาน, การมีส่วนร่วม, มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์, เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the context and needs of the community in creating value added products from agricultural products of Thung Laeng Sub-District community members, 2) to develop a curriculum for creating value-added products from agricultural products of Thung Laeng Sub-District community members, and 3) to evaluate the results of the training to build a livelihood with a course on creating value-added products from agricultural products of Thung Laeng Sub-District community members. This study was mixed methods research. The sample consisted of 30 representatives of agricultural members in Thung Laeng sub-district by purposive sampling. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed with descriptive statistics. For qualitative research tool was focus group discussion for 12 samples using by Purposive Sampling.

The results indicated that Thung Laeng Sub-District was in the upper northern region under the administration of Long District, Phrae Province, Consists of 12 villages with a population of 7,242 people. There was a need to add value to banana agricultural products by developing a course on banana chips products, brands, packaging, and distribution channels. From the satisfaction assessment of the participation in the vocational development training, the participants had the highest level of overall satisfaction with a mean of 4.59 and a standard deviation of 0.49. The satisfaction ranked from the highest was staff service, followed by training benefits, instructor satisfaction, and amenities, respectively. The results of the research can create additional occupations in the community, generate household income, and support the strength of the grassroots economy of the Thung Laeng Sub-District community.

Keywords: Resources base, Participation, Value added, Creative economy

บทนำ

การเชื่อมโยงของทุกส่วนของโลกเป็นโลกที่ไร้พรมแดน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ประชากร เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมอย่างมากมาแล้วแผ่ขยายเป็นวงกว้าง ประเทศไทย เองก็ได้รับอิทธิพลจาก กระแสนี้เช่นกัน เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจ และสังคมที่เชื่อมโยงและพึ่งพิงกับ

ต่างประเทศสูง ทำให้หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญกับการ แข่งขันและการคุกคามจากปัจจัยภายนอก ในขณะเดียวกันก็ประสบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากภายในด้วย (อารีย์ นัยพินิจ ภัทรพงษ์ เกริกสกุล และ ังพล พรหมสาขา ณ สกลนคร, 2557 : 1-17) ในยุคโลกาภิวัตน์เชื่อว่ามีปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์การสามารถ ดำรงอยู่และแข่งขันได้คือความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ทรัพยากรพื้นฐาน ที่มีอยู่ ขององค์การ โดยความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ นวัตกรรม (Trompenaars, F. and Hampden-Turner, 2010) และความคิดสร้างสรรค์เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ เพื่อความอยู่รอดและเติบโตขององค์กร (Andriopoulos, C. and Lowe, 2000 : 734-742)

จังหวัดแพร่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัด ว่า “เมืองไม้สัก วิถีชีวิต วัฒนธรรมล้านนา ภูมิปัญญา ท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล” และได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่สำคัญรวม 3 ด้านดังนี้ การ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน แก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้ การพัฒนาที่ยั่งยืน และการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเป้าประสงค์ 5 ด้าน ดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาไปสู่สากล ประชาชนมีระดับรายได้และคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น ด้านวัฒนธรรมของเมืองแพร่เชื่อมโยงเป็นที่ประทับใจสามารถ ดึงดูดนักท่องเที่ยวและ ผู้มาเยือน ด้านผลิตผลทางการเกษตรปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสามารถสร้างรายได้ เพิ่มขึ้น ด้าน มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาภัย แล้ง อุทกภัย รวมทั้งพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และด้านส่วนราชการสามารถ ให้บริการและแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านกลยุทธ์ มี 3 ประเด็นหลักๆ คือ ประเด็นแรก ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการ แก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้กล ยุทธ์มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่ง ผลิตภัณฑ์ OTOP วิสาหกิจชุมชน SMEs ส่งเสริมการค้า การลงทุน การอนุรักษ์ส่งเสริม วัฒนธรรมและพัฒนาการท่องเที่ยว พัฒนาส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรม การเกษตร ประเด็นที่สองยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบด้วยกลยุทธ์อนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาคุณภาพ ประเด็นที่สามประเด็นยุทธศาสตร์ การบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี ประกอบด้วยกลยุทธ์พัฒนาการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและทรัพยากรมนุษย์ (งานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่, 2565) นำมาบูรณาการกับแนวคิดเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก บนพื้นฐานของการ สร้างสรรค์งาน (Creativity) การใช้ ทรัพยากรทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม การส่งสมความรู้ของสังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สมัยใหม่ ภาครัฐพยายามปรับโครงสร้างทางการกระตุ้นชุมชนเข้มแข็งด้วยการพึ่งตนเองและให้สอดคล้องกับ แนวคิดเศรษฐกิจ สร้างสรรค์เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่น มีความได้เปรียบในการแข่งขันเพิ่มขึ้น (สำนักงานสภา พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

ตำบลทุ่งแล้ง จังหวัดแพร่ ประกอบด้วยสมาชิกในชุมชนที่ส่วนมากประกอบอาชีพด้าน การเกษตร และทำปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงโคเนื้อ สุกร ปลาและสัตว์อื่น ๆ เป็นอาชีพสำรอง อีก ทั้งสร้างผลิตภัณฑ์จากทุน วัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน เช่นการทอผ้าฝ้าย เพื่อสวมใส่ และ จำหน่ายแก่ผู้ที่สนใจ สำหรับผลผลิตทาง การเกษตรของชุมชนตำบลทุ่งแล้ง ส่วนใหญ่จะ ประกอบด้วย การผลิตข้าว ส้ม ยางพารา ข้าวโพด ต้นสัก ลองกอง มันสำปะหลัง และกล้วย ซึ่ง ส่วนใหญ่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้จากการผลิต โดยไม่

ผ่านการแปรรูป ผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ในชุมชน ที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ให้กับผลิตภัณฑ์ของชุมชน เกิดการจำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อในพื้นที่ ทำให้ได้ราคาต่ำกว่าตลาด สร้างรายได้ที่ไม่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน ดังนั้นการหาหนทางเพื่อช่วยเหลือสมาชิกในชุมชนที่เป็นแรงงานที่ขาดแคลนทุนทรัพย์และกลุ่ม เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าใจถึงเทคโนโลยีการผลิตกล้วยในเชิงการค้า เพื่อให้ ได้ปริมาณและ คุณภาพของผลผลิตสูง เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลผลิตให้ได้รับรายได้ที่สูงขึ้นที่เหมาะสมและคุ้มค่า กับการลงทุน จากประเด็นปัญหาข้างต้นของชุมชนตำบลทุ่งแล้งดังกล่าว ทีมงานผู้วิจัยมีความ สนใจที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างเสริมอาชีพ สร้างเสริมรายได้ของชุมชน ด้วยแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยทรัพยากรพื้นฐานที่มีอยู่ในชุมชน ได้แก่ผลผลิตทางการเกษตร ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน ภายใต้การมีส่วนร่วมของ ชุมชน เพื่อความอยู่ดีกินดีของสมาชิกในชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทและความต้องการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จาก ผลผลิตทางการเกษตร ของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรในการการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตร ของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง
3. เพื่อประเมินผลการฝึกอบรมการสร้างสัมมาชีพด้วยหลักสูตรในการการสร้าง มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตรของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยมีการวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research) จาก นั้นดำเนินการวิจัยเชิงเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีกลุ่มสมาชิกในชุมชนตำบลทุ่งแล้งเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ เพื่ออธิบายถึงการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตร โดย สามารถอธิบายได้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในตำบลทุ่งแล้ง จำนวนทั้งสิ้น 7,242 คนจาก 12 หมู่บ้าน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้เท่ากับ 12 คน โดยการจัดสรรจำนวน 1 คนต่อหมู่บ้าน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้เท่ากับ 24 คน โดยการ จัดสรรจำนวน 2 คนต่อหมู่บ้าน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion) โดยมี หัวข้อการสนทนาเกี่ยวกับบริบทของพื้นที่และความต้องการในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ ให้กับผลผลิตทางการเกษตรของชุมชนตำบลทุ่งแล้ง

การวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะของ แบบสอบถามเป็นมาตรา
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (1.00 – 5.00) มีส่วนประกอบ ดังนี้ แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ
ของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับ กระบวนการอบรม ประกอบด้วยด้านวิทยากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวก ด้านการให้บริการ ของเจ้าหน้าที่ และด้านประโยชน์ที่ได้จากการอบรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นสมาชิกของชุมชนในตำบลทุ่ง แล้ง อำเภอลอง
จังหวัดแพร่ โดยดำเนินการในรูปแบบการจัดกิจกรรม 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมศึกษาบริบทและความ
ต้องการของชุมชนพร้อมทำการบันทึกจากการสนทนากลุ่ม และ 2) กิจกรรมการฝึกอบรมโดยการแจก
แบบสอบถามหลังการอบรม หลังจากนั้นนำแบบสอบถาม ที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำ
แบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจสอบให้คะแนนตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมา
วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและแปลผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากการ สนทนากลุ่ม
(Focus group Discussion) แล้วทำการสรุปผลของข้อมูลการวิจัยที่ได้จากการ ดำเนินกิจกรรมที่ 1

การวิจัยเชิงปริมาณ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) คือ ความถี่
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วทำการแปลผลที่ได้จาก การวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตร ตามแนวคิด เศรษฐกิจ
สร้างสรรค์ ภายใต้การมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง อำเภอลอง จังหวัด แพร่ โดยสามารถอธิบาย
ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1) เพื่อศึกษาบริบทและความต้องการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ผลิตภัณฑ์จาก ผลิตผลทาง
การเกษตร ของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง ถือได้ว่าเป็นหนึ่งใน 9 ตำบลของอำเภอลอง จังหวัดแพร่ มีพื้นที่
ทั้งหมด 224 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 140,000 ไร่ ระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอลอง ประมาณ 20
กิโลเมตร เป็นพื้นที่การเกษตรจำนวน 17,352 ไร่ จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 2,574 ครัวเรือน โดยจำนวน
ประชากรทั้งหมด 7,242 คน แยกเป็นชาย จำนวน 3,653 คน หญิง จำนวน 3,579 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย
32.33 คน/ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศตั้งอยู่ที่ราบระหว่าง หุบเขา มีภูมิประเทศเป็นภูเขาและป่าไม้ มี
แม่น้ำยมไหลผ่าน สมาชิก ในชุมชนที่ส่วนมาก ประกอบอาชีพด้านการเกษตร และทำปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยง
โคเนื้อ สุกร ปลาและสัตว์อื่น ๆ เป็นอาชีพเสริม อีกทั้งมีการสร้างผลิตภัณฑ์จากทุนวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน
เช่นการทอผ้าฝ้าย เพื่อสวมใส่ และจำหน่ายแก่ผู้ที่สนใจ สำหรับผลผลิตทางการเกษตรของชุมชนตำบลทุ่งแล้ง
ส่วนใหญ่จะประกอบด้วย การผลิตข้าว สม ยางพารา ข้าวโพด ต้นสัก เงาะ ลองกอง มัน สำปะหลัง และกล้วย

จากการสำรวจความต้องการของกลุ่มสมาชิกในชุมชนตำบลทุ่งแล้ง พบว่าทางกลุ่ม ต้องการให้
ประโยชน์จากกล้วย เพื่อพัฒนาแปรรูปเป็นกล้วยเบรคแตก เป็นการสร้างรายได้และ ความเข้มแข็งใน

กระบวนการผลิตของกลุ่มดั่งนั้น การฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี การแปร รูปผลิตภัณฑ์จากกล้วย รวมทั้ง ความรู้ความเข้าใจเรื่องบรรจุภัณฑ์ และหลักปฏิบัติที่ดีในการ ผลิตอาหาร (Good Manufacturing Practice, GMP) เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าแก่กล้วย ซึ่งเป็น ผลผลิตทางการเกษตรที่ทางกลุ่มดำเนินการ นอกจากนี้ยังเป็น การส่งเสริมให้ ทางกลุ่มมี ประสิทธิภาพและพัฒนาศักยภาพด้านการผลิต บรรจุภัณฑ์ และการตลาด และเป็น การพัฒนา เศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืนต่อไป

2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรในการการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตร ของสมาชิก ชุมชนตำบลทุ่งแล้ง

ตารางที่ 1 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรผลิตภัณฑ์กล้วยเบรคแตก การสร้างแบรนด์ บรรจุภัณฑ์และ ช่อง ทางการจำหน่าย

ที่	หน่วยการเรียนรู้	ทฤษฎี (ชั่วโมง)	ปฏิบัติ (ชั่วโมง)	รวม (ชั่วโมง)
1	คุณค่าการต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของ กล้วย	2		2
2	กิจกรรมแปรรูปกล้วยเป็นผลิตภัณฑ์กล้วย เบรคแตก		16	16
3	การสร้างแบรนด์และจัดทำต้นแบบบรรจุ ภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและทันสมัย	2	4	6
4	การส่งเสริมการขายและการตลาด ออฟไลน์/ออนไลน์	2	4	6
รวม		6	24	30

จากตารางที่ 1 พบว่าหลักสูตรผลิตภัณฑ์กล้วยเบรคแตก การสร้างแบรนด์ บรรจุภัณฑ์ และช่องทางการจำหน่าย ประกอบไปด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1) คุณค่าการต่อยอดเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่มของกล้วย 2) กิจกรรมแปรรูปกล้วยเป็นผลิตภัณฑ์กล้วยเบรคแตก 3) การสร้าง แรนด์และจัดทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและทันสมัย และ 4) การส่งเสริม การขายและการตลาดออฟไลน์/ออนไลน์ รวมจำนวน 30 ชั่วโมง จากเนื้อหาหลักสูตรข้างต้น ได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตรจาก ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของหลักสูตร (IOC- Item Objective Congruence Index) ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นโดยรวมว่าหลักสูตรมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการ ฝึกอบรม 3) เพื่อประเมินผลการฝึกอบรมการสร้างสัมมาชีฟด้วยหลักสูตรในการการสร้าง มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ จากผลิตผลทางการเกษตรของสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งแล้ง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเข้าร่วมการฝึกอบรม

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความพึง พื่อใจ
ความพึงพอใจด้านวิทยากร	4.57	0.64	มากที่สุด
สิ่งอำนวยความสะดวก	4.54	0.57	มากที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความพึง พอใจ
การให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.62	0.63	มากที่สุด
ประโยชน์ที่ได้จากการอบรม	4.60	0.62	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.59	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมที่ตอบแบบสอบถาม มีผลรวมของระดับ ความพึงพอใจทุก ๆ ด้าน ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน เท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49 โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับแรก เป็นความพึงพอใจด้านการให้ การบริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.63 รองลงมาเป็นความพึงพอใจ ด้านประโยชน์ที่ได้จากการอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และมีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.62 ความพึงพอใจด้านวิทยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.64 และความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 ตามลำดับ

ภาพที่ 1 กลุ่มสมาชิกมีส่วนร่วมงานวิจัยและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากงานวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในเรื่องการศึกษาริบทและความต้องการของชุมชนเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ จากผลิตผลทางการเกษตรของชุมชน แสดงให้เห็นว่าชุมชนให้ความสำคัญ อย่างมาก ของการสร้างมูลค่าเพิ่ม ผลิตภัณฑ์ให้กับผลิตผลชุมชน โดยอาศัยทรัพยากรพื้นฐานที่ อยู่ในชุมชน เป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่าง แรก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (Munoz, Castellanos & Salinero, 2011 : 574-594) ที่พบแนวคิดว่า ทรัพยากรขององค์กรเป็นปัจจัย สำคัญในการทำให้องค์กรมีความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน และส่งผลต่อผลการ ดำเนินงานขององค์กร โดยที่ (Barney, Ketchen & Wright, 2011 : 1299-1315) กล่าวว่า ความสำเร็จนี้เกิดขึ้นจากการที่องค์กร สามารถครอบครองและใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่และรักษาทรัพยากรเหล่านั้นไว้ โดยที่คู่แข่งไม่ สามารถลอกเลียนแบบ หรือหาทรัพยากรอื่นใดมาทดแทนได้ นอกจากนี้ (Men & Hung, 2012 : 151-173) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ที่อยู่ในตัวของบุคคล ถือเป็นทรัพยากรสำคัญอย่างหนึ่ง การที่ องค์กรจะ

ได้เปรียบทางการแข่งขัน ต้องมีบุคคล ถ่ายทอดความรู้จากตัวเองไปให้ผู้อื่น องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นต้องมีการถ่ายทอดต่อ ๆ กันไป เพื่อป้องกันการสูญหาย และนำไปสร้างให้เกิด ประโยชน์ต่อองค์กร เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์ ที่จำหน่ายในตลาดชุมชน ที่เน้นการผสมผสาน วัฒนธรรม ประเพณี เข้าไปในตัวผลิตภัณฑ์ ภายใต้ความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินกิจการของ ชุมชน นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ อีกทั้งการบริหารจัดการตลาดของกลุ่ม โดยกระบวนการมีส่วนร่วม เริ่มตั้งแต่การวางแผนการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมรับ ผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน ของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (จินตวีร์ เกษมสุข, 2561 : 169-176) ซึ่งพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริงเป็นการที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและ ควบคุมการใช้ทรัพยากร และปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทาง เศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็นในฐานะสมาชิกของสังคม และได้พัฒนาภูมิปัญญา ซึ่ง แสดงออกในรูปของการตัดสินใจต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกันโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงควรมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ตั้งแต่เริ่มแรกจนกระทั่งถึงการติดตาม และประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนร่วมกัน ซึ่งจะ เป็น ประโยชน์ต่อทุกฝ่าย สอดคล้องกับแนวคิดของ (Cohen and Uphoff, 1970) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วม ในการดำเนินการในองค์กรหรือชุมชน มีความสำคัญและจำเป็นต่อการทำงานให้เกิด ประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุก ๆ ฝ่ายที่มีความร่วมมือร่วมใจ ประสานงาน และความรับผิดชอบร่วมกัน เพราะการร่วมคิดร่วมทำของบุคคลทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง เป็นพลังส่งเสริมให้การจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยที่ผู้ที่มี ส่วนร่วม เป็นผู้รับผลประโยชน์จากองค์กร รวมทั้งผู้ประเมินผล

ทั้งนี้การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลของชุมชน เป็นปัจจัยที่ควรให้ ความสำคัญ เนื่องจากจากสมาชิกในชุมชน ที่มีความต้องการจำหน่ายสินค้าของชุมชนให้มากขึ้น จึงคิดหาวิธีการต่างๆที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์ของตนเองมีความโดดเด่น มีความพิเศษ แตกต่างจาก ผลิตภัณฑ์ของชุมชนอื่นๆ อีกทั้ง หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนแนวความคิดเหล่านี้ ในการ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ ด้วยการผสมผสาน วัฒนธรรม อัตลักษณ์ของชุมชน หรือสร้าง ความมีลักษณะพิเศษเฉพาะให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างความต้องการอยากได้มาครอบครองของลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำหรับ (Theepapan, 2004) และ (Wiphawin, 2003) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ ที่เน้นกระบวนการ อันทำให้ผลิตภัณฑ์ดีขึ้น เป็นการ นำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ต่อลูกค้า ซึ่งแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ เดิมทำให้สามารถตอบสนอง ความต้องการของผู้ซื้อได้ โดยผลิตภัณฑ์ใหม่สามารถทดแทนผลิตภัณฑ์เดิมได้ แต่มีลักษณะที่ แตกต่างจากไปจากผลิตภัณฑ์เดิมอย่างสิ้นเชิง หรือเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้จากการปรับปรุง ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือตรงกับความต้องการของลูกค้ามากขึ้น สอดคล้องกับ (พินพิสนีย์ พรหมศิริ, 2547 : 65) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ ไว้ว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มที่มากกว่าคู่แข่ง จะทำให้สามารถตอบสนองความต้องการ และทำให้ผู้บริโภค เกิดความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์อาจทำได้ด้วยการเสนอ ผลประโยชน์ที่ผู้บริโภคต้องการ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างความเชื่อมั่น และความไว้วางใจจากผู้บริโภคที่ดี ที่สุด เพราะทำให้ผู้บริโภคเชื่อมั่นในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ นำไปสู่การแสวงหาผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเพื่อมาครอบครองสอดคล้องกับงานวิจัยของ (บุญทวารณ วังวอน และคณะ, 2560 : 233-

242) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ว่าคนใน ชุมชนได้มีการวางแผนต่อยอดทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน โดยการวางแผนระหว่างชุมชนและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดตั้งกลุ่มในชุมชนในการ ประยุกต์ใช้ทรัพยากรในชุมชนด้วย การแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ เพราะการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ ผลิตภัณฑ์ ทำให้เกิดการสร้างนวัตกรรมทางผลิตภัณฑ์จากทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนทั้งจากที่มี อยู่เดิมและสร้างขึ้นใหม่ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสร้างผลผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ ผลิตภัณฑ์และบริการ ตลอดจนส่งเสริมอาชีพที่เป็นประโยชน์ และนำไปสู่ความต้องการของคน ในชุมชนอย่างแท้จริงผ่านการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การรวมตัวกันของสมาชิกใน ชุมชน มีพื้นฐานมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง โดยรวมตัวกันเป็นกลุ่มของคนใน ชุมชนเพื่อประกอบกิจการโดยใช้ทุนและทรัพยากรพื้นฐานที่มีในชุมชนทำให้เกิดมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

อนึ่งจากผลงานวิจัยพบว่าเข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีสถานภาพ สมรส ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 60 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรกร รองลงมา ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีรายได้ น้อยกว่า 5,000 แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันผู้หญิง กำลังเข้ามามีบทบาทสำคัญและเป็นฟันเฟืองในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการ ดำเนินกิจกรรมในชุมชนต่างๆ ผู้หญิงจะเป็นหัวเรี่ยวหัวแรง ในการดำเนินกิจกรรมในชุมชนและ สังคม อีกทั้งการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากผลิตผลชุมชน ดังที่ (อรรชกา ศรีบุญเรือง, 2560 : 102) ได้กล่าวในพิธีเปิดการประชุมทางวิชาการด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการสตรีว่าประเทศไทยมีสัดส่วนแรงงานสตรีและผู้ประกอบการสตรีสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในภูมิภาคเอเชีย – แปซิฟิก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Sarfaraz et al., 2014 : 1-11) ที่พบว่าปัจจุบัน ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะมีบทบาทมากขึ้นในการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับอายุผู้ประกอบการและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจนั้นสอดคล้องกับข้อค้นพบของ (George Deep, 2015) ที่ได้สังเคราะห์ งานวิจัยจำนวนมากและพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะเริ่มต้นการทำธุรกิจในช่วงอายุ 40 ปี ขึ้นไปและเมื่ออายุมากกว่า 55 ปี จะเริ่มมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนในระดับสูงทั้งในด้านการบริหารจัดการ และการหาแหล่งเงินทุน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาที่สำคัญของการพัฒนาสร้างอาชีพอย่างต่อเนื่อง คือ แรงงาน เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่มีอาชีพหลักอยู่แล้วและมีอาชีพจากกิจกรรมที่ไปพัฒนาเป็น เพียงอาชีพเสริม เพราะมีผลตอบแทนที่ดีกว่าการสร้างอาชีพจากการต่อยอดผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ เนื่องจากต้องอาศัยความอดทนและระยะเวลาในการสร้างผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักทำให้คนใน ชุมชนมีความสนใจแต่ไม่ทำไปพัฒนาต่อยอดอย่างต่อเนื่อง และเลือกที่จะทำการเกษตรที่เห็น ผลตอบแทนจำนวนมากกว่า ทางหลักสูตรควรเพิ่มการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยเน้นการสร้างหลัก แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยผ่านเรื่องเล่า (Story Telling) เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติเพื่อพัฒนาตลาดให้กว้างขวางมากขึ้น และยังสามารถสร้าง

มูลค่าเพิ่มมูลค่าทางผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้นทำให้แรงงานรุ่นเก่าช่วยสร้างและรุ่นใหม่ช่วยพัฒนา และให้ความสำคัญอยากกลับมาพัฒนาสินค้าจากชุมชนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ในส่วนของชุมชนหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษานี้เป็นแนวทาง ในการขับเคลื่อนการพัฒนาศักยภาพและต่อยอดสินค้าทางการเกษตรให้เกิดประโยชน์เชิง พาณิश्यเพิ่มขึ้นโดยกระตุ้น และส่งเสริมให้เกษตรกรเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ของตนเองให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง ของโลก มีการพัฒนาและนำเอาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเข้ามาใช้ในการผลิตเพื่อให้มีคุณภาพ และได้ มาตรฐานโดย ชุมชนเกษตรกรจะต้องมี การวางแผนในการปรับตัวและเพิ่มการเรียนรู้ในการพัฒนา ศักยภาพ ของตนเองเพิ่มขึ้นให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงของโลก ได้แก่ การศึกษาเพิ่มเติมองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่จะนำมา ประยุกต์ใช้ การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญในด้านการนำสินค้าทางการเกษตรที่ตนเองผลิตได้ไปต่อยอด ให้ เกิดประโยชน์เชิงพาณิश्यเพิ่มขึ้น เช่น พัฒนาจนได้มาตรฐานได้เครื่องหมาย ออย. นอกจากนี้ เกษตรกร จะต้องมีการ ปรับเปลี่ยนทัศนคติจากเดิมที่ยึดติดกับการทำการเกษตรแบบเดิม ๆ มา เป็นการเปิดรับการ เปลี่ยนแปลง เรียนรู้ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยแนวทางเศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งต่อไปควรที่จะศึกษาผลกระทบของการระบาดของโคโรนาไวรัส ที่มีต่อ กลุ่มเกษตรกร ชุมชนท้องถิ่น และด้านการต่อยอดภาคการเกษตรให้เกิดประโยชน์ เชิงพาณิश्य และสาธารณะ ภายใต้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของทุกชุมชน หลังจากนั้นทำการคัดเลือก ชุมชนที่มีศักยภาพของจังหวัดแพร่ มา เป็นตัวอย่างของชุมชนในการ วางแผนการต่อยอดภาค การเกษตรของชุมชนจังหวัดแพร่ ให้เกิดประโยชน์เชิง พาณิश्य และสาธารณะ ต่อจากนั้นการ วิจัยควรบูรณาการการทำงานกับชุมชนนอกจังหวัดแพร่ เพื่อมุ่งสู่ เป้าหมายของการขยาย ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ของการนำไปใช้ให้มากขึ้น รวมถึงการวางแผนการต่อยอด ภาค การเกษตรให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิश्यและสาธารณะ ร่วมกับชุมชนในประเทศอาเซียนทั้ง 9 ประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาสินค้าเกษตรอย่าง ยั่งยืนและเกิดประโยชน์ร่วมกันมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

งานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่. **แผนพัฒนาจังหวัดแพร่ พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน พ.ศ.2565).**

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://phrae.go.th/file_strategic/strategic.php. [2565, พฤษภาคม 17].

จินตวิริ์ เกษมศุข. “แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน Public Participation Approach for Sustainable Community Development”, **วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.** 26(50), (2561) :169-176.

บุญทวารณ วิงวอน, อาชวิน ใจแก้ว, อัจฉรา เมฆสุวรรณ, และปิยนุช คำเงิน. การสร้าง มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มผู้สูงอายุ ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสนจังหวัดเชียงราย. **การประชุม วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 ณ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ**

อุบลราชธานี. 19 ธันวาคม 2560.

พินิจพนีย์ พรหมศิริ. กลยุทธ์การตลาดสำหรับยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร : ประชาชาติธุรกิจ, 2547.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2560.

อรรชกา ศรีบุญเรือง. การประชุมทางวิชาการด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการสตรี (Woman's Entrepreneurship Conference Bangkok 2017). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.sti.or.th/news-detail.php?news_id=165 [2565, พฤษภาคม 17]

อารีย์ นัยพินิจ ภัทรพงษ์ เกริกสกุล และจงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร. “การปรับตัวภายใต้ กระแส โลกาภิวัตน์. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา**. ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2557) : 1-17.

Andriopoulos, C. and Lowe, A Enhancing organizational creativity: The process of perpetual challenging. **Management Decision**, 37 (10), (2000).734-742.

Barney, J. B., Ketchen, D. J., & Wright, M. The future of resource-based theory revitalization or decline?. **Journal of management**, 37(5), (2011).1299- 1315.

Cohen, John M. and Uphoff, Norman T. Participation's Place in Rural Development : **Seeking Clarity Through Specificity World Development**. Vol 7.

George Deep. Does Age Matter For Entrepreneurial Success?. [Online]. Available : 2015. <https://www.forbes.com/sites/georgedeep/2015/04/16/does-age-matter-for-entrepreneurial-success/#2c7df7ce30f1> Retrieved from [2022, May 17].

Men, L. R., & Hung, C. J. F. Exploring the roles of organization-public relationships in the strategic management process: Towards an integrated framework. **International Journal of Strategic Communication**, 6(2), (2012).151-173.

Munoz Castellanos, R. M., & Salinero Martin, M. Y. Training as a source of competitive advantage: performance impact and the role of firm strategy, the Spanish case. **The international journal of Human Resource Management**, 22(3), (2011), 574-594.

Sarfaraz, L., Faghih, N., & Majd, A.A. The relationship between woman entrepreneurship and gender equality. **Journal of Global Entrepreneurship Research**, 2(1), (2014). 1 – 11.

Theepapan, P. **Marketing Management**. Bangkok: Amon printing, 2004.

Wiphawin, N. **New product development skills**. Bangkok: SE-Educations, 2003.

Trompenaars, F. and Hampden-Turner, **Riding the waves of Innovation**. New York: McGraw-Hill, 2010.

ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตแพร่ โดยใช้กลวิธี KWL PLUS
Alternative English Reading Ability of first Year Students of
Mahachulalongkornrajavidyalaya University Phrae Campus
through KWL PLUS

สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ¹, สุมณฑิธร แก่นมณี²

Saipin Rungwattanakit¹, Sumontien Kaenmanee²

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Phrae Campus

Email: sumontien.kae@mcu.ac.th

(Received: April 3, 2023; Revised: April 13, 2023; Accepted: May 9, 2023)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS และเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS เป็นการวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน (One Group Pretest-Posttest Design Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS พบว่า นิสิตมีผลการทดสอบหลังเรียนที่ดีขึ้นในทุกประเด็น โดยสามารถแยกเนื้อหาเป็นประเด็น ดังนี้ วัดสูงเม่น นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 5.10 วัดจอมสวรรค์ นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 7.03 และคุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 5.60 การประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS โดยรวม พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ =4.31, S.D.=0.744)

คำสำคัญ: การอ่านภาษาอังกฤษ; การอ่านเพื่อความเข้าใจ; กลวิธี KWL Plus

Abstract

This research study was to compare the ability to read English for comprehension before and after studying of the first-year students of Mahachulalongkornrajavidyalaya

University, Phrae Campus who studied using the KWL PLUS Strategy. Satisfaction in learning of first year students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus, who studied using the KWL PLUS Strategy, was experimental research with the same sample group (One Group Pretest-Posttest Design Research) and quantitative research. (Quantitative Research) has found that Comparison of English reading comprehension ability before and after studying of first year students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus who studied using the KWL PLUS method, found that the post-test result of students had better in all issues. The content can be divided into issues as follows: Wat Soong Men, the students had an average of the difference before and after studying at 5.10; Wat Chom Sawan, the students had an average difference of results before and after studying at 7.03. Kum Chao Luang Muang Phrae, the students had an average difference of results before and after studying at 5.60. the assessment of English reading ability of first year students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus who studied using the KWL PLUS Strategy. Overall found that the assessment results regarding English reading proficiency of first year students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus were at a high level ($\bar{X}=4.31$, $SD=0.744$)

Keywords: Reading English; English for comprehension; KWL Plus Strategy

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ในการสื่อสารระหว่างมวลมนุษยชาติที่คนในชาติมีความรู้ความสามารถในภาษาที่เป็นภาษาสากล ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง ความสำคัญของภาษาอังกฤษในการเป็นภาษาสากล ทำให้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดให้ภาษาอังกฤษบรรจุอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ให้ทุกช่วงชั้นจะต้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารความรู้สึนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และ ถ่ายทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ แก่กันโดยการจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงผู้เรียนซึ่งกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2557 : 1) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาไว้ดังนี้ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอก ห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับ ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของ ภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะ ทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่ การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

ในการสอนให้ผู้เรียนเรียนภาษาด้วยตนเองนั้น ทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง คือ ทักษะ การอ่าน ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตของเราเพราะเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์และ กรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2557 : 54) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการอ่านไว้ดังนี้ ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริมเพราะเป็น ทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้แม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้รอบด้าน โดยหลักสูตรจะเน้นเรื่องการอ่านเกือบทุกช่วงชั้น แต่ปัญหาที่พบในการอ่านภาษาอังกฤษคือ ผู้เรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชวนจิต โปร่งจิตต์, 2557 : 66-67) ที่ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอน ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จังหวัด ปทุมธานี พบว่าปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทักษะการพูด และการอ่าน มีปัญหา มาก ดังนั้นผู้ที่อ่านภาษาอังกฤษได้ดีจึงไม่เพียงแต่จะสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ยังทำ ความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้ด้วย และจากการสังเคราะห์งานวิจัยของ (ณ อัญชัน ชิตสุข, 2559 : 95 อ้างถึงในพรธนศรี ปทุมศิริ, 2559 : 3 - 4) พบว่านักเรียนระดับประถมศึกษามีปัญหาในด้านการ อ่าน 3 ด้าน คือ ด้านแสดงความคิดเห็น ด้านเข้าใจเรื่องที่อ่าน ด้านการจัดลำดับเรียงเนื้อเรื่อง

จากการศึกษาสภาพปัญหาของนิสิตที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยจากการวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นทักษะที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน สภาพปัญหาของนิสิตชั้นปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยของ ณ อัญชัน ชิตสุข ที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในย่อหน้าแรก ซึ่งงานสังเคราะห์ การวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษามีปัญหาด้านความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ดังนั้นผู้วิจัย จึงคิดแก้ปัญหาโดยใช้กลยุทธ์ KWL PLUS มาช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสอนอ่านโดยใช้กลยุทธ์ KWL PLUS คือ เทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่ง ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอนคือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน ขั้นหลังอ่าน โดยเทคนิคการสอนนี้ ได้นำทฤษฎีโครงสร้างความรู้เพิ่มเข้ามาเชื่อมโยงในการสอน ในขั้นก่อนอ่านเป็นการกระตุ้นพื้นฐาน ความรู้เดิมของผู้เรียน ขั้นระหว่างอ่านเป็นการอ่านที่ครูแบ่งบทอ่านเป็นสองส่วน ส่วนแรกครูอ่าน เป็นแบบอย่างก่อนและส่วนที่สองเป็นส่วนที่นักเรียนอ่าน และขั้นหลังอ่าน เป็นการสรุป ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดย (คาร์ และ โอเกิล (Carm, & Ogle), 1957: 626 - 631 อ้างถึงใน วิจิตตรา นรสิงห์, 2559 : 4) ได้ พัฒนากระบวนการ KWL PLUS และทำการศึกษาโดยได้ทดลองสอนกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3 แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นนักเรียนที่อ่อนและนักเรียนที่อยู่ในคลินิกซ่อมเสริม จากการสังเกตแบบ ไม่เป็นทางการ และการพูดคุยกับนักเรียน ปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนกระบวนการ KWL PLUS ทำให้นักเรียนเข้าใจการอ่านสูงขึ้น

จากการศึกษาวิจัยด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพบว่ายังไม่มีผู้ใด ทำวิจัยด้าน

ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ โดยนำกลวิธี KWL PLUS มาทดลองใช้ เพื่อแก้ปัญหาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยด้วยกระบวนการประเมินผลสำเร็จและประเมินความพึงพอใจกับผลที่เกิดขึ้นเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลองของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถาม ประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาที่ศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยได้ศึกษาหาองค์ความรู้จากเนื้อหา เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการสร้างเครื่องมือวิจัย ซึ่งมีการกำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวกับ วัดสูงเม่น (Wat Sung Men) วัดจอมสวรรค์ (Wat Chom Sawan) คุ่มเจ้าหลวงเมืองแพร่ (Khum Chao Luang, Phrae) มีการสร้างเครื่องมือสำหรับการสอนและการวัดผลหลังจากการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Item – Objective Congruence Index : IOC) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.621 และการนำเสนอข้อมูลจะอยู่ในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) ประกอบภาพถ่ายและการพรรณนาความประกอบการบรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่เพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในระบุนโยบาย ชุมชน องค์กร รวมทั้งได้เอกสารความรู้ที่เหมาะสมกับแหล่งเรียนรู้ เป็นฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาต่อไป

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ผลการเปรียบเทียบพบว่า นิสิตมีผลการทดสอบหลังเรียนที่ดีขึ้นในทุกประเด็น โดยสามารถแยกเป็นประเด็น ดังนี้ วัดสูงเม่น (Wat Sung Men) นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 5.10 วัดจอมสวรรค์ (Wat Chom Sawan) นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 7.03 คຸ່ມเจ้าหลวงเมืองแพร่ (Khum Chao Luang, Phrae) นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 5.60

2. การประเมินความพึงพอใจในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS มีผลการประเมินดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นสามเณร จำนวน 22 รูป คิดเป็นร้อยละ 73.33 เป็นคฤหัสถ์หญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 เป็นคฤหัสถ์ชาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และเป็นพระภิกษุ จำนวน 1 รูป คิดเป็นร้อยละ 3.33

ศึกษาในสาขาวิชา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาในสาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.67 และศึกษาในสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.33

สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.00 สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสายสามัญ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.33 และสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67

ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS โดยรวม พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}=4.31$, $S.D.=0.744$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.32$, $S.D.=0.740$) ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$, $S.D.=0.733$) และด้านบริบท อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.29$, $S.D.=0.760$)

ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ด้านเนื้อหา พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}=4.31$, $S.D.=0.733$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเหมาะสมกับความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.57$, $S.D.=0.761$) ภาษาที่ใช้มีความถูกต้อง ชัดเจนและเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.37$, $S.D.=0.775$) และการสอดแทรกเนื้อหาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.07$, $S.D.=0.997$)

ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และ

ถ่ายทอด พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอด อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}=4.32$, S.D.=0.740) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการแนะนำ ชี้แนะอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.752) ภาษาที่ใช้มีความถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$, S.D.=0.970) และมีความหลากหลายในการนำเสนอเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.20$, S.D.=0.970)

ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ด้านบริบท พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ด้านบริบท อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}=4.29$, S.D.=0.760) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครอบคลุมประเด็นสำคัญของพื้นที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.47$, S.D.=0.769) การจัดเรียงเนื้อหา มีความถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$, S.D.=0.760) และเนื้อหา มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง และเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.13$, S.D.=0.957)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า นิสิตมีผลการทดสอบหลังเรียนที่ดีขึ้นในทุกประเด็น โดยสามารถแยกเป็นประเด็น ดังนี้ วัดสูงเม่น (Wat Sung Men) นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียน อยู่ที่ 5.10 วัดจอมสวรรค์ (Wat Chom Sawan) นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 7.03 คุ่มเจ้าหลวงเมืองแพร่ (Khum Chao Luang, Phrae) นิสิตมีค่าเฉลี่ยของผลความต่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 5.60 แสดงให้เห็นว่าความรู้เดิมมีความเกี่ยวข้องกับการเก็บและรวบรวมประสบการณ์และความรู้เดิมด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในความทรงจำของเรา ซึ่งสอดคล้องกับ (Ruddel & Ruddel อ้างใน นฤมล เสียบสวัสดิ์, 2557 : 97) ซึ่งความรู้เดิมเหล่านี้เรา ได้เก็บรวบรวมมาจากสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ ทั้งยังสามารถนำมาประยุกต์ให้เข้ากับ ประสบการณ์ใหม่ได้อีกด้วย ความรู้เดิมอาจหมายถึงกลุ่มของข้อมูลหรือหน่วยความรู้ต่าง ๆ ที่ถูกนำมาใช้จัดและสร้างความหมายแก่สิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบในชีวิตประจำวัน ความรู้เดิมพัฒนาจาก ประสบการณ์ทั่วไปจนกระทั่งรวมเป็นหน่วยความรู้ที่เฉพาะเจาะจงลงไป ซึ่งอธิบายได้โดยนำมาโยง เข้ากับแนวความคิดต่าง ๆ การรวบรวมประสบการณ์และสิ่งที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีความสำคัญต่อ พัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กมาก ทั้งยังนำไปสู่การอธิบายสิ่งที่กำลังจะพบเจออยู่ได้ ความรู้เดิมเป็นสิ่งที่ถูกสร้างมาจากสภาวะแวดล้อมและประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS โดยรวม พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}=4.31$, S.D.=0.744) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอด อยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{x}=4.32$, S.D.=0.740) ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$, S.D.=0.733) และด้านบริบท อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.29$, S.D.=0.760) แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองตามลักษณะ 5 ชั้น ซึ่งสอดคล้องกับ (ปัญญา สุนันตา, 2559 : 76) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาด้วยกระบวนการเรียนรู้จะมีผลการเรียนหลังการเรียนรู้ที่สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ 5 ด้าน ของมาร์ซาโน ได้แก่ การจำแนกจัดหมวดหมู่ เชื่อมโยง สรุปความ และการประยุกต์ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน มีประเด็นคำถามให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ตามแนวคำถาม 5W1H เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในหลายแง่มุม ครอบคลุมการคิดวิเคราะห์ทั้ง 5 ด้าน ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเพื่อน และมีกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ มีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ได้พูดคุยปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น และปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี

สรุป

สรุปจากการศึกษาวิจัยในเรื่อง ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS ซึ่งได้ทำการทดลองวิจัย จึงเกิดผลการวิจัยตามข้างต้น (หัวข้อ 5.1) จึงเกิดเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาและอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา การจัดเตรียมเนื้อหาสำหรับการจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาในองค์ความรู้ที่นอกเหนือไปจากผู้สอนได้บรรยาย ซึ่งในกระบวนการเตรียมเนื้อหาผู้สอนควรมีการวิเคราะห์ความจำเป็นของเนื้อหา มีการมองในภาพรวมของเนื้อหาทั้งหมดในหัวข้อเรื่องนั้น ๆ เพื่อที่จะเกิดความสำคัญของวัตถุประสงค์การสอน มีเวลาการสอนสำหรับวัตถุประสงค์ข้อนั้น ๆ โดยในขั้นต้นจะต้องใช้รูปแบบการถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้สอนเองเป็นเครื่องมือตัดสิน รวมทั้งสอบถามจากผู้รู้ผู้เกี่ยวข้อง หรืออาจพิจารณาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ โดยพิจารณาจากความถี่ของเนื้อหาที่ระบุไว้ในเอกสารต่าง ๆ ก็ได้

2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอด สำหรับกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้สอนควรมีกระบวนการในการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ 1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)

เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม และ 2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

3. ด้านบริบท การเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของผู้สอน ผู้เรียน สถานที่จัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ต้องมีคำนึงในอันดับต้นๆ เนื่องจากการสร้างความรู้ การถ่ายทอด เป็นสิ่งที่ต้องอาศัยองค์ประกอบรวมเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด การเข้าใจและเสริมสร้างบริบทเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอด รวมถึงเนื้อหาที่นำมาถ่ายทอด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยทำให้ผู้วิจัยได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่เห็นว่า

1. ควรมีการนำเสนอและสามารถนำมาต่อยอดในการสร้างสรรค์สิ่งที่มีความเหมาะสมเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ

2. ควรส่งเสริมให้ผู้สนใจสามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดในกระบวนการอื่น ๆ ตามลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยการประยุกต์ตามความเหมาะสม

3 ควรกำหนดขอบเขตต่าง ๆ ของการวิจัยที่เข้มงวดเกิดผลทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดความกดดันในระดับหนึ่ง ซึ่งควรมีการตีกรอบด้านขอบเขตไว้อย่างพอดีและเหมาะสมกับเนื้อหาที่นำมาสอน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ, (2557), **กิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.

กรมวิชาการ, (2557), **คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**, กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ชวน โปรจงจิตต, (2557), การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี, ในเอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องการวิจัยทางการศึกษาและ การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ครั้งที่ 8, กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นฤมล เลียบสวัสดิ์, (2557), การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู, **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา**, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปัญญา สุนันดา, (2559), การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม, รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่.

พรรณศรี ปทุมสิริ, (2559), การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจิตตรา นรสิงห์, (2559), การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL PLUS กับการสอนอ่านตามคู่มือครู, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาล

ตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

Guidelines for participatory public policy administration at the local level of

Mae Kham Mee Municipality, Muang Phrae District, Phrae Province

สมจิต ขอนวงศ์¹, นายธนนันท์ คุ่มถิ่นแก้ว²

Somjit khonwong¹, Thananan Kumthinkaew²

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus

Corresponding Author. E-mail: jit_kw@hotmail.com

(Received: April 9, 2023/ Revised: May 5, 2023/ Accepted: March 9, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 2) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 9 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนจำนวน 373 คน จากสูตรของ Taro Yamane โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพและปัญหาการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, S.D=.104) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาด้านการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาปัญหาด้านกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ปัญหาด้านการประกอบอาชีพของชุมชน ตามลำดับ

2) แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ดังนี้ ควรให้ความรู้ความเข้าใจนโยบายเกี่ยวกับปัญหา การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา การสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายในชุมชน ว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนโดยการประชาสัมพันธ์ชุมชน ประชุมผู้นำเพื่อนำไปถ่ายทอดให้กับประชาชนได้เข้าใจและรับทราบถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาต่างๆในชุมชน การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน ก่อนริเริ่มโครงการต่าง ๆ หรือการบรรยายและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น มีการประชุมปรึกษาหารือ สามารถเสนอปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ แสดงความคิดเห็นและเสนอแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างอิสระ การเปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้เข้าไปมีส่วนร่วม

ในการบริหารจัดการถือเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้เสนอปัญหา หรือปรึกษาหารือในที่ประชุม วิเคราะห์ และตัดสินใจ หาวิธีทาง แนวทางแก้ปัญหาให้กับชุมชน โดยเลือกแนวทางที่ได้ทำการตัดสินใจร่วมกัน

คำสำคัญ: การบริหาร นโยบายสาธารณะ การมีส่วนร่วม

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the condition and problems of participative public policy administration at the local level of Mae Khammi Subdistrict Municipality. Muang Phrae District, Phrae Province 2) To propose guidelines for the management of public policy with participation at the local level of Mae Khammi Subdistrict Municipality. Mueang Phrae District, Phrae Province. Data were collected from interviews with 9 key informants. Data were analyzed using content analysis techniques and quantitative research. The sample consisted of 373 people from Taro Yamane's formula by stratified sampling. The stats used in the data analysis were mean and standard deviation

The results showed that

1) Conditions and problems of participatory public policy administration at the local level of Mae Khammi Subdistrict Municipality Overall, it is at a high level ($\bar{X}=4.34$, S.D=.104) . When considering each aspect, it was found that the perceived problems concerning the concept and importance of the policy have the highest average followed by problems in the process of promoting participation and the lowest average Problems in occupation of the community.

2) Guidelines for the management of public policy with participation at the local level of Mae Khammi Subdistrict Municipality Mueang Phrae District, Phrae Province as follows: 1. Awareness about the concept and importance of the policy 1. Meeting of leaders of the public, private and public sectors and community business entrepreneurs to educate about public policy management 2. Public policy planning 3. Policy implementation 4. The allocation of people to work 5. Budget allocation 6. Project management in a manner consistent with the reality. The process of promoting participation Government agencies together with community leaders. The public sector and community businesses work together to manage integrated public policy with all parties. The steps are as follows: planning goal setting, division of labor, assignment of duties assignment performance tracking Troubleshooting by allowing everyone to participate in thinking, considering and making decisions on various matters together. Occupational aspects of the community Government agencies, the private sector, and community leaders promote and support the participation of community professionals in

formulating policies, planning, controlling, monitoring, evaluating, and jointly administering public policies to promote and develop careers in the market.

Keyword: Administration, Public Policy, Participatory

บทนำ

การบริหารเป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จ มี 5 ประการ ตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC” ดังนี้ (พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2549 : 3-5) คือ 1. P คือ Planning หมายถึง การวางแผน เป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่ตามมาในอนาคต ผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร 2. O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์กร เป็นการกำหนดโครงสร้าง ความสัมพันธ์ของสมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กร มีการแบ่งงานกันทำและการกระจาย อำนาจ 3. S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร เป็นการสรรหาบุคลากรใหม่ การพัฒนา บุคลากรและการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน 4. D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการ เป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการ ดำเนินการตามแผน ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและต้องมีภาวะผู้นำ 5. C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล เป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กร รวมทั้ง กระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร

นโยบายสาธารณะ คือ นโยบายที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนช่วย แก้ไขปัญหาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น เป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยผลประโยชน์และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ต่อทั้งประชาชนและรัฐบาล โดยนโยบายสาธารณะแบ่งออกเป็นหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งแต่ละประเภทนั้นก็แตกต่างกันออกไป ตามความเหมาะสม ส่วนการนำไปใช้บริหารประเทศนั้นก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาล แต่ละชุดว่าจะกำหนดและปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะแบบไหน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด ดังนั้นนโยบายสาธารณะจึงเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลที่มุ่งเน้นสร้างผลประโยชน์ให้กับประชาชนเป็นหลัก เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และพัฒนาชีวิตประชาชนให้ดียิ่งขึ้นที่สำคัญต้องให้ความสำคัญในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นกำหนดนโยบายรวมไปถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติถ้าหากสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและตรงกับความต้องการของประชาชนก็จะสามารถช่วยให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้อย่างแท้จริง (อิงฟ้า สิงห์น้อย และ รัฐชาติ ทัศนัย, ม.ม.ป : 622)

ผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผล (effectiveness) และประสิทธิภาพ (efficiency) นักบริหาร จะต้องมีความรู้ความสามารถในการแปลงนโยบายไปสู่แผน แผนงานและโครงการ รวมทั้งสร้างการยอมรับ สร้างพลังความร่วมมือ และสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นักบริหารที่ดี คือ ผู้นำนโยบายที่ดีไปสู่การแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชน นักบริหารในที่นี้หมายถึง ข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมที่เป็น ข้าราชการส่วนกลาง ข้าราชการในจังหวัดและอำเภอส่วนภูมิภาค ข้าราชการและพนักงานในองค์การบริหารส่วน จังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานครและพัทยา นอกจากนี้ยังหมายถึงพนักงานที่มีส่วน ร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติจากองค์การมหาชนองค์การของรัฐ ที่ไม่ใช่ราชการ องค์การรัฐวิสาหกิจ

องค์การธุรกิจเอกชน องค์การภาคประชาชนและประชาสังคม ความสำเร็จของการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ (policy implementation) ขึ้นอยู่กับพลังความร่วมมือของทุกคน ทุกองค์การเข้าด้วยกัน การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) จึงเป็นการกระจายโอกาส ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง และการบริหารเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ รวมทั้ง การจัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและ ความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำปรึกษา ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ รวมตลอดจนการควบคุมโดยตรงจากประชาชน (Creighton, James L, 2005 : 25-27)

เทศบาลตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลตำบลมีฐานะเดิมเป็นสุขาภิบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ตำบลแม่คำมีตั้งเมื่อประมาณ พ.ศ. 2457 ที่ได้ชื่อว่าแม่คำมีเนื่องจากมีชาวบ้านมาตั้งถิ่นฐานที่อยู่บน ฝั่งซ้ายของลำน้ำแม่คำมี ซึ่งชาวบ้านในสมัยนั้นเชื่อว่าลำน้ำดังกล่าวมีแร่ทองคำอยู่ ตำบลแม่คำมีได้รับการยกฐานะ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อ 19 มกราคม 2539 และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไปเล่ม 113 ตอนที่ 9 ง ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 มีผลใช้บังคับในวันที่ 30 มีนาคม 2539 และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คำมีได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลแม่คำมี ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2551 มีผลบังคับใช้วันที่ 17 กรกฎาคม 2551 (แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลแม่คำมี พ.ศ. 2561-2564, หน้า 2)

จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนในรายวิชาการเมืองกับนโยบายสาธารณะ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ เพื่อนำเอาแนวคิดในการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมของประชาชนไปเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาในองค์กรอื่นๆต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
2. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาแนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ และสัมภาษณ์ กลุ่มบุคคลที่เป็น

ผู้เกี่ยวข้องของแนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม

1) เชิงปริมาณ

ประชากร

ประชากร 7,273 คน (ข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561-2565 เทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากประชาชน จำนวน 7,273 คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane (สุรินทร์ นียมางกูร, 2557 : 171) ซึ่งใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

(e) = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้มี

ความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 หรือ 0.05

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{วิธีทำ} &= \frac{7,273}{1 + 7,273(0.05)^2} \\ &= \frac{7,273}{1 + 7,273 (0.0025)} \\ &= 379 \end{aligned}$$

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน $n = 379$ คน

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ

วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ระยะที่ 2 ช่วงการเก็บข้อมูลเชิงลึกโดยการลงพื้นที่สำรวจการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ในพื้นที่เป้าหมาย ดังนี้

2.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interviews) เพื่อเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) โดยมีเครื่องมือคือแนวคำถาม (Guided Line) ในการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยยึดหลักการสัมภาษณ์ตามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแต่สามารถปรับไปตามความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่ให้ข้อมูล

2.2 วิธีการจดบันทึก (Field Note) มีวัตถุประสงค์เพื่อบันทึกข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์เป็นการจดบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกการสนทนากลุ่มการสัมภาษณ์กลุ่มโดยใช้วิธีการ

จัดบันทึกข้อมูลหลังจากที่พูดคุยสัมภาษณ์ทั้งแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมโดยผู้วิจัยได้จัดบันทึกข้อมูลไว้ตลอดกระบวนการเพื่อนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง

3) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาความคิดเห็นจากประชาชนในชุมชนจำนวน 379 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามสำหรับประชาชนในชุมชน (Questionnaire)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาพรวมสภาพและปัญหาการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัญหาด้านการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาปัญหาด้านกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ปัญหาด้านการประกอบอาชีพของชุมชน ตามลำดับ

จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ปัญหาด้านการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เทศบาลตำบลแม่คำมี จัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่คำมีเปิดโอกาสให้ชุมชนได้นำเสนอโครงการในการพัฒนาชุมชนแต่ละชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่คำมี ได้อธิบายให้ความรู้แนวคิดการบริหารนโยบายสาธารณะให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมขับเคลื่อนในการพัฒนา ตามลำดับ

2. ปัญหาด้านกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เทศบาลตำบลแม่คำมี เปิดโอกาสให้ตัวแทนชุมชนเข้ามาเป็นคณะกรรมการจัดทำนโยบายและแผนการบริหารอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่คำมี ได้ให้ตัวแทนชุมชนได้มีบทบาทจัดการข้อมูลสารสนเทศเพื่อแจ้งนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่คำมี ได้จัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ด้านเทคนิคการบริหารนโยบายสาธารณะการทำงานแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนรูปแบบใหม่ๆ ตามลำดับ

3. ปัญหาด้านการประกอบอาชีพของชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เทศบาลตำบลแม่คำมี เปิดโอกาสให้ผู้นำชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาข้อมูลการประกอบอาชีพในชุมชน ก่อนนำไปสู่การจัดทำแผนนโยบายในการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่คำมี เปิดเวทีประชาคมให้ผู้นำชุมชน และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาการประกอบอาชีพของชุมชนเพื่อนำสู่การจัดทำโครงการพัฒนาอาชีพของชุมชน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่คำมี เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพตามลำดับ

จากข้อมูลสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมใน

ระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ดังนี้ ควรให้ความรู้ความเข้าใจนโยบายเกี่ยวกับปัญหา การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา การสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายในชุมชน ว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนโดยการประชาสัมพันธ์ชุมชน ประชุมผู้นำเพื่อนำไปถ่ายทอดให้กับประชาชนได้ เข้าใจและรับทราบถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาต่างๆในชุมชน การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน ก่อริเริ่มโครงการต่าง ๆ หรือการบรรยายและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น มีการประชุม ปรึกษาหารือ สามารถเสนอปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ แสดงความคิดเห็นและเสนอแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างอิสระ การเปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการถือเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้เสนอปัญหา หรือปรึกษาหารือในที่ประชุม วิเคราะห์ และตัดสินใจ ทหาวิธีทาง แนวทางแก้ปัญหาให้กับชุมชน โดยเลือกแนวทางที่ได้ทำการตัดสินใจร่วมกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง แนวการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ด้านการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของนโยบาย

การให้ความรู้ความเข้าใจนโยบายเกี่ยวกับปัญหา การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา การสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายในชุมชน ว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนโดยการประชาสัมพันธ์ชุมชน ประชุมผู้นำเพื่อนำไปถ่ายทอดให้กับประชาชนได้เข้าใจและรับทราบถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาต่างๆในชุมชน นอกจากนี้ นโยบายทุกอย่างได้ถูกกลั่นกรองจากการประชุมในแต่ละชุมชนโดยมีผู้นำหมู่บ้านได้มีการประชาคม การรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน นำสู่แผนและเสนอทางเทศบาลนำเข้าสู่แผนเสนอสภาเทศบาลตำบลแม่คำมีให้ ความเห็นชอบอนุมัติดำเนินการ และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับนโยบายแก้ไขปัญหาต่างๆในชุมชนควรต่อยอดอยู่ตลอดเวลาและควรมีการจัดอบรมสัมมนาให้เข้าความรู้เข้าใจในผู้นำหมู่บ้านนำไปสู่การพัฒนาชุมชน นอกจากนี้หน่วยงานควรมีการจัดโครงการทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จในการบริหารนโยบายสาธารณะโดยนำผู้นำและตัวแทนกลุ่มอาชีพในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ (พระครูปลัดประวิทย์ วรธมโม และคณะ, 2562 : 12) ได้ศึกษา การกำหนดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลไทย พบว่า การกำหนดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลไทย ซึ่งนโยบายสาธารณะ เป็นแนวทางกิจกรรม หรือการกระทำที่รัฐบาลใช้ในการดำเนินงานเพื่อส่งมอบบริการสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุขด้านการสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น ไปสู่ประชาชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้โดยนโยบายสาธารณะเป็นอะไรก็ตามที่รัฐบาลตัดสินใจเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งเป็นการพิจารณาในแง่ที่ว่า ทำไมรัฐบาลจึงต้องดำเนินการนโยบายนั้น และนโยบายนั้นจะสร้างความแตกต่างอย่างไร ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลมีหน้าที่ที่ต้องทำหลายอย่าง โดยการทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ จำเป็นต้องอาศัยทั้งศิลป์และศาสตร์ โดยจะต้องมีการวางแผน ดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการจัดสรรทรัพยากรบุคคล งบประมาณในการดำเนินงาน มีการจัดทำโครงการ ด้วยวิธีปฏิบัติงานที่มีความสอดคล้อง และมีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงตลอดทั้งความต้องการของประชาชนในแต่ละเรื่อง และในแต่ละพื้นที่ เพราะฉะนั้น นโยบาย

สาธารณะจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานของรัฐบาล นโยบายสาธารณะถือว่าเป็นแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐบาล โดยรัฐบาลเป็นแกนนำในการกำหนดนโยบายเพื่อจัดทรัพยากรต่าง ๆ ให้แก่พลเมืองโดยรวม การกำหนดนโยบายสาธารณะเป็นการตัดสินใจวางแนวทางกว้าง ๆ ในการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาหรือการตอบสนองความต้องการสิ่งสำคัญคือการตัดสินใจว่าจะกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างไร ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย ได้แก่ การระบุปัญหา การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา กำหนดเป้าหมาย การศึกษาข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย การออกแบบทางเลือกนโยบาย การวิเคราะห์ทางเลือก การจัดทำร่างนโยบายเสนอแนะกลยุทธ์ในการดำเนินนโยบาย และการอนุมัติและประกาศเป็นนโยบายตามลำดับ

ด้านกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

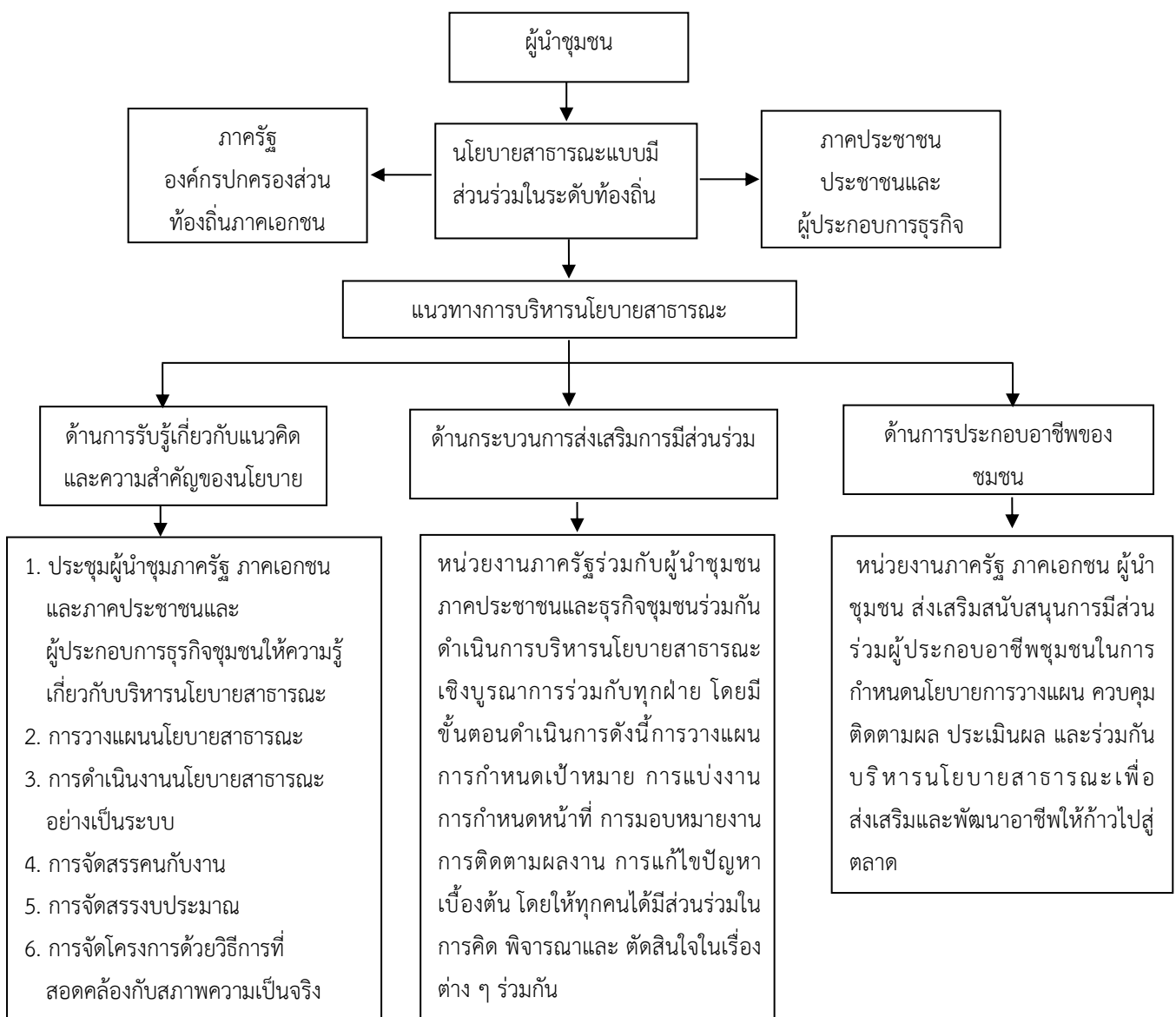
ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแบบสอบถาม ก่อนริเริ่มโครงการต่าง ๆ หรือการบรรยายและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น มีการประชุม ปรึกษาหารือ สามารถเสนอปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ แสดงความคิดเห็นและเสนอแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างอิสระ รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของคนในชุมชนนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจะส่งตัวแทนของหน่วยงานมาให้ข้อมูล ในช่วงการประชุมหมู่บ้าน และให้ประชาชนในชุมชนแสดงความคิดเห็น หรือ ทักสินคดี หรือการลงประชามติ เพื่อหาข้อสรุป ซึ่งสอดคล้องกับ (ธนิศร ยืนยง, 2561 : 156-157) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดนครนายก พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายกภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 2) การพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครนายก ภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาและส่งเสริมความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพให้สังคมมีความสุขอยู่ในระดับมาก การส่งเสริมการบริการทางการแพทย์ ศูนย์สุขภาพแบบองค์รวม อยู่ในระดับมาก และการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า บริการอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่น ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับผลประโยชน์ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 74.40

ด้านการประกอบอาชีพของชุมชน

กระบวนการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และตัดสินใจร่วมกัน มีการจัดประชุม การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการภายในชุมชน และเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการถือเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้เสนอปัญหา หรือปรึกษาหารือในที่ประชุม วิเคราะห์ และตัดสินใจ หาวิธีทาง แนวทางแก้ปัญหาให้กับชุมชน โดยเลือกแนวทางที่ได้ทำการตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ผการัตน์ พินิจวัฒน์

(2561 : 145-147) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมอาชีพให้ชุมชน : กรณีศึกษา บ้านโพโนไทร ตำบลเมือง อำเภอมือง จังหวัดเลย พบว่า 1) การประกอบอาชีพและแนวทางการส่งเสริมอาชีพ บ้านโพโนไทร มีหน่วยงานเข้ามาให้ความรู้ เกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพภายในชุมชน ได้แก่ หน่วยงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ส่วนการให้มืออาชีพเสริมในชุมชนที่ชาวบ้านต้องการมากที่สุด คือ อาชีพเกี่ยวกับการเกษตร เช่น การเพาะเห็ดการปลูกผักปลอดสารพิษขาย และต้องการให้มืออาชีพเสริม คือ รับทำบายศรี ส่วนแนวทางและวิธีการส่งเสริมอาชีพภายในหมู่บ้าน คือ การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และต้องการให้ตลาดรองรับสินค้า 2) ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพให้ชุมชนบ้านโพโนไทร ตำบลเมือง อำเภอมือง จังหวัดเลย ได้แก่ 1) ควรส่งเสริมด้านความรู้และประสบการณ์ในการตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ 2) ควร ส่งเสริมด้านทำเอกสารของงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงาน 3) ควรส่งเสริมด้านการจัดตั้งสถานที่จำหน่าย สินค้า เช่น ตลาด OTOP ในชุมชนหรือตลาดประจำตำบล 4) ควรส่งเสริมอบรมด้านอาชีพอื่นๆ ที่นอกเหนือ จากอาชีพภายในกลุ่ม เช่น จัดอบรมการทำเห็ดฟาง การทำขนมไทย การทำน้ำยาล้างจาน

องค์ความรู้ใหม่แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น

จากแผนภาพ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาล ตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีดังนี้

ด้านการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของนโยบาย

1. ประชุมผู้นำชุมชนภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนให้ความรู้เกี่ยวกับบริหารนโยบายสาธารณะ
2. การวางแผนนโยบายสาธารณะ
3. การดำเนินงานนโยบายสาธารณะอย่างเป็นระบบ
4. การจัดสรรคนกับงาน
5. การจัดสรรงบประมาณ
6. การจัดโครงการด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

ด้านกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

หน่วยงานภาครัฐร่วมกับผู้นำชุมชน ภาคประชาชนและธุรกิจชุมชนร่วมกันดำเนินการบริหารนโยบายสาธารณะเชิงบูรณาการร่วมกับทุกฝ่าย โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้การวางแผน การกำหนดเป้าหมาย การแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ การมอบหมายงาน การติดตามผลงาน การแก้ไขปัญหาเบื้องต้น โดยให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการคิด พิจารณาและ ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ร่วมกัน

ด้านการประกอบอาชีพของชุมชน

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้นำชุมชน ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมผู้ประกอบการอาชีพชุมชนในการกำหนดนโยบายการวางแผน ควบคุม ติดตามผล ประเมินผล และร่วมกันบริหารนโยบายสาธารณะเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้ก้าวไปสู่ตลาด

สรุป

แนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ หน่วยงานภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้นำชุมชน ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคธุรกิจชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจ ปัญหาความต้องการของชุมชนตามสภาพความเป็นจริงและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ควบคุมดูแลกิจกรรมต่างๆในชุมชนโดยประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ ความสามารถ การจัดการจากบรรพบุรุษชุมชนผสมกับแนวคิดใหม่ให้รู้ทันการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นการทำงานแบบกระบวนการกลุ่ม หรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้นำชุมชน ที่เกี่ยวข้องควรตระหนักถึงการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างแท้จริงนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) จากการศึกษาวิจัยแนวทางการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม

2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการการบริหารนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม

เอกสารอ้างอิง

เทศบาลตำบลแม่คำมี, **แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลแม่คำมี (2561-2564)**, อำเภอเมือง จังหวัดแพร่.
ธนิศร ยืนยง, (2561 : บทคัดย่อ), การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดนครนายก,
รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

ผการัตน์ พินิจวัฒน์, (2561 : บทคัดย่อ), การส่งเสริมอาชีพให้ชุมชน : กรณีศึกษา บ้านโป่งไทร ตำบลเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดเลย, **รายงานวิจัย**, ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

พระครูปลัดประวิทย์ วรรณโม และคณะ, (2562 : 12), การกำหนดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลไทย, **รายงาน
การวิจัย**, วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), (2549), **พุทธวิธีในการบริหาร**, พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สุรินทร์ นียมางกูร, (2557 : 171), **ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อิงฟ้า สิงห์น้อย และ รัฐชาติ ทักนัย, (ม.ม.ป.), “**นโยบายสาธารณะ: การบริหารและการจัดการภาครัฐ**”,
วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ 6 ฉบับพิเศษ.

Creighton, James L, (2005), **The Public Participation Handbook: Making Better Decisions
Through Citizen Involvement**, San Francisco : Jossiebas.

ศึกษาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน วิชาศิลปะ และทักษะการใช้ชีวิต
THE STUDY ON THE EFFICIENCY OF THE TEXTBOOK ON THE ARTS AND
SKILLS FOR SELF-DEVELOPMENT SUBJECT OF PHRAE COMMUNITY
COLLEGE

นุชนาฏ ชาวปลายนา
Nutchanard Chawprayna
วิทยาลัยชุมชนแพร่
Phrae Community College
Email: Kunoot@phrcc.ac.th

(Received: April 10, 2023/ Revised: May 9, 2023/ Accepted: May 16, 2023)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสาร ประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของ นักศึกษา ระดับอนุปริญญา ที่เรียนโดยใช้เอกสาร ประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะ การใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชน แพร่ (3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอนุปริญญา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เอกสารประกอบการ สอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัย ชุมชน แพร่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า นี้ เป็นระดับอนุปริญญา หลักสูตรอนุปริญญา ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาโดยการสุ่ม เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับ อนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ จำนวน 1 เล่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสาร ประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะ และทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชน แพร่ และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการ สอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ ดำเนินการโดย ใช้แบบแผนการศึกษาแบบ One Group Pretest – Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหา ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ(%) และวิเคราะห์หาค่าสถิติทดสอบ (t-test)

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต

Abstract

This study aims to (1) establish and find out the effectiveness of teaching materials. Courses Arts & Living Skills Subject Code 0202 Diploma level, Phrae Community College (2) to compare the achievements before and after classes of diploma students studying using teaching materials. Courses Arts & Living Skills Subject Code 0202 Diploma level at Phrae Community College (3) To assess the satisfaction of diploma students. To organize learning activities using teaching materials Courses Arts & Living Skills Subject Code 0202 Diploma, Phrae Community College The samples used in this study were diplomas, diploma programs, enrolled courses. Arts & Living Skills Subject Code 0202 Semester 2, 2020, obtained by Purposive Sampling, 17 people, educational tools include teaching materials. Courses Arts & Living Skills Life Subject Code 0202 Diploma, Phrae Community College 1 book, the test measures academic achievement using teaching materials. Courses Arts & Living Skills Code 0202 Diploma, Phrae Community College and Student Satisfaction Questionnaire Towards learning management using teaching materials Courses Arts & Living Skills Subject Code 0202 Diploma, Phrae Community College Performed using the One Group Pretest – Posttest Design study model, analyze the data by calculating the average ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), percentage (%), and analyzing the t-test statistics.

Keywords: Performance, Arts & Living Skills

บทนำ

กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574 มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนคือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการศึกษาเพื่อการมีงานและสร้างงานภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความเป็น พลวัตภายใต้สังคมแห่งปัญญา (Wisdom-Based Society) และสังคมแห่งการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) เพื่อให้พลเมืองสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และรองรับการศึกษาการเรียนรู้และความท้าทายที่เป็น พลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือได้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือ กลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง มีทักษะ ความรู้ ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 1-3)

วิทยาลัยชุมชนเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีพันธกิจในการจัดการศึกษาระดับ อนุปริญญา และการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนในชุมชนและสอดคล้องกับบริบทของชุมชน โดยได้มีการพัฒนาและ ปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง

พ.ศ. 2561 ซึ่งนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป โดยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอนุปริญญา พ.ศ. 2547 และตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 วิทยาลัยชุมชน มีหน่วยจัดการศึกษาเป็นสถานที่จัดการเรียนการสอน มีรูปแบบการเรียนการสอน ในชั้นเรียนและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จึงต้องมีสื่อประกอบการเรียนการสอนทั้งในรูปแบบชั้นเรียนและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชนต่อไป (สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน, 2557 : 3)

ผู้วิจัยได้พบปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงรายวิชา ตามการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชา ศึกษาทั่วไป และได้ศึกษาแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาได้แก่การจัดทำเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความรู้ ความเข้าใจ ในส่วนของเนื้อหา เพิ่มทักษะในการใช้ชีวิตให้มีความสุข การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะเอกสารประกอบการสอนเป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อการศึกษาด้านหลักสูตรระดับอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชน ในฐานะเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ทั้งการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้จัดทำเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) วิทยาลัยชุมชนแพร่ขึ้น เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ที่ได้จัดทำขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและ ทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษา ระดับ อนุปริญญา ที่เรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัส วิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอนุปริญญา ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้ เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับอนุปริญญา หลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 125 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา ระดับอนุปริญญา หลักสูตรอนุปริญญา ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชา ศิลปะ

และทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. คู่มือการใช้เอกสารประกอบการสอน
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสาร ประกอบการสอน

รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้รายงานได้สร้างขึ้น เรื่อง ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ จำนวน 40 ข้อ เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของ นักศึกษาและชี้แจงการเรียนการสอนโดยใช้เอกสาร ประกอบการสอน

2. ผู้รายงานได้ทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม ในการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัส วิชา ศท0202 ระดับ อนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ เก็บคะแนนจากใบกิจกรรมและใบงาน 3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อ สิ้นสุดการทดลองใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชาศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท 0202 ระดับ อนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ศิลปะและทักษะการใช้ ชีวิต รหัสวิชา ศท 0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ จำนวน 40 ข้อ หลังเรียนจบเอกสาร ประกอบการสอน

4. สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการ สอนรายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชน แพร่

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ (%) และ วิเคราะห์หาค่าสถิติทดสอบ (t-test) แล้วทำการแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและ ทักษะการใช้ ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ พบว่าเอกสาร ประกอบการสอนรายวิชา ศิลปะ และทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 79.07/77.67 แสดงว่าเอกสารประกอบการ สอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202

ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชน แพร่ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ E1/E2 เท่ากับ 70/70

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชาศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่นักศึกษาเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสาร ประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.55 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการสอนในระดับมากที่สุด

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับ อนุปริญญาวิทยาลัยชุมชนแพร่

ลำดับ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
1.	เอกสารประกอบการสอนมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักศึกษา	4.76	0.52	มากที่สุด
2.	เอกสารประกอบการสอนสร้างความสนใจของ นักศึกษาให้อยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น	4.72	0.70	มากที่สุด
3.	เนื้อหาในเอกสารประกอบการสอนมีความ เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.70	0.39	มากที่สุด
4.	สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	4.70	0.42	มากที่สุด
5.	นักศึกษาได้ทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของตนเอง	4.60	0.52	มากที่สุด
6.	นักศึกษาสนุกสนานกับการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน	4.72	0.62	มากที่สุด
7.	แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและสนใจของตนเอง	4.40	0.79	มาก
7.	เอกสารประกอบการสอนมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการจุดประสงค์การเรียนรู้และมีทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตได้	4.76	0.54	มากที่สุด
9.	นักศึกษาสามารถนำสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.62	0.70	มากที่สุด
10.	นักศึกษามีความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการสอนใน	4.90	0.32	มากที่สุด

ลำดับ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
	ภาพรวม			
	เฉลี่ย	4.72	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.55 เทียบกับเกณฑ์แล้วมีความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการศึกษาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะ การใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุนิสา จันทรเลขา, 2557) รายงานผลการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาหลักการตลาด ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนสระแก้ว การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา หลักการตลาด ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนสระแก้ว ที่ประสิทธิภาพของเอกสาร ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาหลักการตลาด ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนสระแก้ว มีค่า 73.70/74.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปาริฉัตร กุลเกลี้ยง, 2561) ได้พัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติธุรกิจ ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ การรายงานครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติธุรกิจให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผลการพัฒนาเอกสาร ประกอบการเรียนการสอนวิชาสถิติธุรกิจระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ พบว่า มีค่า ประสิทธิภาพเท่ากับ 79.75/77.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์75/75 ที่กำหนดไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและทักษะ การใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญาวิทยาลัยชุมชนแพร่ หลังเรียนและก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน มีเนื้อหาที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดและเกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ (พวงเพชร ฤทธพรพันธุ์, 2557 : ก) รายงานผลการใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์1 หลักสูตรอนุปริญญาวิทยาศาสตร สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการสอน วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของปาริฉัตร กุลเกลี้ยง ได้พัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติธุรกิจ ระดับ อนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติธุรกิจ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศิลปะและ

ทักษะการใช้ชีวิต รหัสวิชา ศท0202 ระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนแพร่ สถาบันวิทยาลัยชุมชน กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผลการศึกษา พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.55 โดยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อ เอกสารประกอบการสอนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.90 นอกจากนี้ยังพบว่าเอกสารสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พัฒนา พรหมณี, 2562 : 126-135) การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชา สุขศึกษาสิ่งแวดล้อม ตามหลักสูตร สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต พุทธศักราช 2561 คณะ สาธารณสุขศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งโยธยา ที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พวงเพชร ฤทธิพรพันธุ์, 2557 : ก) รายงานผลการใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1 หลักสูตร อนุปริญญาวิทยาศาสตร สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ควรให้การสนับสนุนและ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อนวัตกรรม เอกสารประกอบการสอนที่ช่วยแก้ไขปัญหาขาด แคลนสื่อในรายวิชาอื่นและสาขาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1.2 การใช้สื่อและนวัตกรรมเอกสารประกอบการสอนให้ได้ผลดี ผู้สอนต้องศึกษา สื่อนวัตกรรมเตรียมการใช้ วิธีการใช้และเสริมกิจกรรมให้ผู้เรียน จะช่วยให้การสื่อมี ประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาโดยใช้เอกสารประกอบการสอน กับเนื้อหาอื่นๆ ของรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรอนุปริญญาตรีของวิทยาลัยชุมชน

เอกสารอ้างอิง

ปาริฉัตร กุลเกลี้ยง. รายงานการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน วิชาสถิติธุรกิจ ระดับ อนุปริญญา

วิทยาลัยชุมชนแพร่. 2561. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.True plookpanya. com/true/ teacher_portfolio_detail. php?portfolio_id= 5976 [2 พฤศจิกายน 2562].

พัฒนา พรหมณี. การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชา สุขศึกษาสิ่งแวดล้อมตาม หลักสูตร สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต พุทธศักราช 2561 คณะสาธารณสุขศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งโยธยา.

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย (ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์), ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (2562).

พวงเพชร ฤทธิพรพันธุ์. ผลการใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ 1 หลักสูตรอนุปริญญาวิทยาศาสตร สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. รายงานการวิจัย. พังงา : วิทยาลัยชุมชนพังงา, 2557.

สุนิสา จันทร์เลขา. รายงานผลการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาหลักการ ตลาด ระดับ

อนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนสระแก้ว, 2557. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.skcc.ac.th/> [5 กันยายน 2563].

สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน. การจัดการความรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2557.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค, 2560.

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียน

โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องฟอง

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS OF
STUDENTS AT BOWONWITCHALAI SCHOOL WAT RONG FONG

พระมหาณัฐวัฒน์ เหมืองอูน¹, พัชรพงษ์ เต็มยวน²

Pramaha Natthawat Muang-aun¹, Patcharapong Termyuan²

โรงเรียนบวรวิซาลัย,

Bowonwitchalai School

Email: natthawat.mua@gmail.com

(Received: April 10, 2023/ Revised: May 10, 2023/ Accepted: May 16, 2023)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องฟองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H และเพื่อประเมินการอ่านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องฟองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pre-test Post-test Design มีผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ระหว่างก่อนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ 0.05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H และความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าที่ระดับ (t) 6.254 แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนรู้หลังจากการประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเพิ่มขึ้น 2. ผลการประเมินการอ่าน พบว่า ผลการประเมินความเข้าใจ นักเรียนมีผลคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 6.6 คะแนน ผลการประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ นักเรียนมีผลคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 6.6 คะแนน และผลการประเมินการจดจำเรื่องราว นักเรียนมีคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 7.1 คะแนน ซึ่งผลการสรุปการประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ มีนักเรียน ผ่าน ทั้งหมด 11 คน และ ไม่ผ่าน ทั้งหมด 4 คน

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่าน; การอ่านจับใจความสำคัญ

Abstract

This research study was to compare the development of English reading comprehension skills of Mathayom Suksa 2 students at Bowonwitchalai School. Measure Rong

Fong by applying the 5W1H technique and to assess the reading of Mathayom Suksa 2 students at Bowonwitalalai School. The bubble groove was measured by applying the 5W1H technique as experimental research. (Experimental Research) using One Group Pre-test Post-test Design. The results of the research found that 1. The results of a comparative study on the development of English reading comprehension skills were significantly related between before and after classes. Significance at 0.05 showed that students had an improvement in reading skills after the learning process using the 5W1H technique, and the difference in pre- and post-tests was at the (t) 6.254 level. that the learning outcomes after applying the 5W1H technique resulted in the students improving their reading comprehension skills more. Students had an average score of 6.6. Students had an average score of 6.6 and a story memory assessment. Students had an average score of 7.1. The summary of the Reading Comprehension Assessment result was 11 passed and 4 failed.

Keywords: Reading skill development; Reading for main idea

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหา ความรู้ การประกอบอาชีพ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะในการสร้างความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ เนื่องจากเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับระบบความคิด โดยผู้อ่านต้องรวบรวมข้อมูลในสิ่งที่ตนอ่าน แล้วนำมาจัดลำดับและเรียบเรียงเหตุการณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจสำหรับผู้เรียนชาวไทยเป็นสิ่งที่ปัญหาที่คือ ผู้เรียนชาวไทยอ่านภาษาอังกฤษได้ แต่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่ตนอ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร ได้ จึงเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญให้กับผู้เรียนชาวไทย จาก การปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ณ โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองซึ่งรับผิดชอบสอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาอ่านออกแต่ไม่สามารถจับใจความที่สำคัญได้ นักเรียนไม่สามารถอธิบาย หรือ เรื่องราวต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การเรียนการสอนทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งนักเรียนไม่สามารถบรรลุถึงระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในระดับที่น่าพอใจได้

ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริมเพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนได้นานที่สุด เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลา สิ่งที่มีความสำคัญและช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จก็คือความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านโดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่านนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก การอ่านจะ ไม่เกิดประโยชน์หากผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน ซึ่ง (สมุทร เซ็นเชวนิช, 2551 : 67) กล่าวถึง ความเข้าใจในการ

อ่านว่า เป็นความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ซึ่งความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น (กรองแก้ว กรรณสูต, 2546 : 97) กล่าวไว้ว่า ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือใช้เป็นภาษาที่สอง เช่น ประเทศไทย ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับชนในชาติ

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H
2. เพื่อประเมินการอ่านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยการวิจัยรูปแบบดังกล่าว มุ่งเน้นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว แต่ดำเนินการสังเกต(Observation) ผู้เข้าร่วมการทดลองก่อนและหลังการทดลอง (O_1 และ O_2) หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้จากการวัดหรือการสังเกตไปเปรียบเทียบกัน เพื่อทดสอบดูว่าแตกต่างหรือไม่อย่างไร ประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปัจจุบันกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองทั้งระดับชั้น รวมทั้งหมด 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยได้ศึกษาหาค่าความน่าเชื่อถือจากเนื้อหา เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการสร้างเครื่องมือวิจัย ซึ่งมีการกำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวกับแผนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H และมีแบบทดสอบสำหรับวัดผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Item – Objective Congruence Index : IOC) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.621 และการนำเสนอข้อมูลจะอยู่ในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) ประกอบภาพถ่ายและการพรรณนา

ความประกอบการบรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H เพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในระดับนโยบาย ชุมชน องค์กร รวมทั้งได้เอกสารความรู้ที่เหมาะสมกับแหล่งเรียนรู้ เป็นฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างก่อนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ 0.05 แสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H และความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าที่ระดับ (t) 6.254 แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนรู้หลังจากการประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเพิ่มขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้.

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	ก่อน - หลัง	-2.06667	1.27977	.33046	-2.77544	-1.35779	-6.254	14	.000

2. ผลการประเมินการอ่านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดยประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H พบว่า ผลการประเมินความเข้าใจ นักเรียนมีผลคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 6.6 คะแนน ผลการประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ นักเรียนมีผลคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 6.6 คะแนน และผลการประเมินการจดจำเรื่องราว นักเรียนมีคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 7.1 คะแนน ซึ่งผลการสรุปการประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ มีนักเรียน ผ่าน ทั้งหมด 11 คน และ ไม่ผ่าน ทั้งหมด 4 คน ดังแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินการอ่านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องพองโดย

ประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H

คนที่	ความเข้าใจ	จับใจความ สำคัญ	จดจำ เรื่องราว	คะแนน รวม	สรุปการประเมิน	
	10	10	10	30	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	5	6	7	19	✓	
2	6	7	7	21	✓	
3	7	9	7	26	✓	
4	7	6	5	19	✓	
5	7	10	5	23	✓	
6	9	10	7	27	✓	
7	10	5	7	22	✓	
7	5	7	10	23	✓	
9	10	7	7	25	✓	
10	7	7	6	20	✓	
11	3	5	5	13		✓
12	4	4	7	15		✓
13	5	4	7	17		✓
14	5	7	5	17		✓
15	7	4	10	22	✓	
คะแนนเฉลี่ย	6.6	6.6	7.1	20.6		

นักเรียนที่ได้คะแนน 17 คะแนน (60%) ขึ้นไปถือว่า ผ่าน

สรุป

การศึกษาอิสระเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนโรงเรียนบวรวิซาลัย วัดร่องฟองโดยใช้เทคนิค 5W1H ผู้ศึกษาได้ศึกษาทำการทดสอบก่อนและหลังเรียน จากนั้นมีการเปรียบเทียบผลความต่างของคะแนน ซึ่งมีผลความต่างสรุปรวมอยู่ที่ 31 ซึ่งทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในระดับที่ดีขึ้น โดยนักวิจัยได้อาศัยแนวคิดจากทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ซึ่งแสดงว่าการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยาก

เห็น การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านทั้งสิ้น

การอ่านมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพราะการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคล ช่วยให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา และมีส่วนผลักดันให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปได้เร็วขึ้น การอ่านทำให้คนฉลาด รู้จักคิด และมีโลกทัศน์กว้าง ยิ่งในปัจจุบันความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน มีความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมายที่จะช่วยให้การดำรงชีวิตของมนุษย์สะดวกสบาย มีความปลอดภัยและมีความสุข การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญมากและเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพราะการอ่านได้ดีหรือไม่ดี อ่านช้าหรือเร็ว ย่อมมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ต่อการเป็นนักอ่านที่มีคุณภาพ

จากทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความสำคัญนั้น การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการที่เน้นถึงเนื้อหาสาระที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้ถูกต้องตรงตามเจตนาของผู้สื่อว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหน และความหมายว่าอย่างไร และสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม การแสดงความหมายของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญคือ การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญสาระสำคัญแปลความให้เข้าใจตรงกับผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารกับผู้อ่านโดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญนั้น จะช่วยให้นักเรียนเกิดการฝึกฝนการอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างถูกวิธี และเข้าใจในเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น

หลังการใช้เทคนิค 5W1H ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความพัฒนาการทางด้านการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเกิดการฝึกฝนและได้อ่าน ทำให้ผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันและสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดซึ่งในการนำเอาเทคนิค 5W1H มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหรือปัญหา ได้เกือบทุกรูปแบบ เทคนิค 5W1H เป็นการคิดวิเคราะห์ที่ใช้ความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของเรื่องราว หรือเหตุการณ์ นำมาหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อค้นหาคำตอบที่เป็นความจริงหรือเป็นสิ่งที่สำคัญ จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบเรียบเรียงใหม่ให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

หลังจากที่นักเรียนได้นำเอาเทคนิค 5W1H ได้แก่ What Where Who When How มาใช้ประกอบกับการอ่าน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เข้าใจในเนื้อหาหรือเรื่องที่อ่าน สามารถเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ผู้สื่อต้องการสื่อเป็นอย่างดี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ผลการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความผ่านการประยุกต์ใช้เทคนิค 5W1H มีความสัมพันธ์กันโดยสังเกตจากผลคะแนนของนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้นหลังจากการประยุกต์ใช้เทคนิคดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ (อำไพพรรณ สวนสอน, 2559 : 106-107) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้าง

และหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) เพื่อทดลองใช้และเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) จำนวน 35 คน กลุ่มตัวอย่างสุ่มโดยเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความเข้าใจ นักเรียนมีผลคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 6.6 คะแนน ผลการประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ นักเรียนมีผลคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 6.6 คะแนน และผลการประเมินการจดจำเรื่องราว นักเรียนมีคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 7.1 คะแนน ซึ่งผลการสรุปการประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ มีนักเรียน ผ่าน ทั้งหมด 11 คน และไม่ผ่าน ทั้งหมด 4 คน แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนประเมินเฉลี่ยที่ระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับ (กมลวรรณ โคตรทอง 2557 : 103-104) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญ ไซวิทยยา) จังหวัดชัยภูมิ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไซวิทยยา) ภาคเรียนที่ 6 ปี การศึกษา 2557 จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างสุ่มโดยการสุ่มแบบง่าย ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีค่าเท่ากับ 76.07/70.41 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดย ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อพัฒนา นักเรียนทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นได้
2. ควรส่งเสริมการสอนที่ใช้คำถาม (Who ,What, Where, When และ How) ในการตั้งคำถามระหว่างที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน สามารถจับประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่อ่านและมีความสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. ควรพัฒนาเด็กโดยเฉพาะนักเรียนในเขตส่วนท้องถิ่น
4. ควรส่งเสริมในทักษะอื่น ๆ รวมถึงการนำแต่ละทักษะมาเปรียบเทียบกับกระบวนการหรือเทคนิคการสอนในรูปแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ โคตรทอง, (2557), การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญ ไซยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ, รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรองแก้ว กรรณสูต, (2546), การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวปฏิบัติสำหรับครูผู้สอน, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมุทร เซ็นเชาวนิช, (2551), เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, พิมพ์ครั้งที่ 12, กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ลักษณ์.
- อรุณี สายเสมา, (2541), หลักการอ่านจับใจความ, กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อำไพพรรณ สอนสอน, (2559), การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยกลวิธี อาร์ อี เอ พี
THE SKILLS DEVELOPMENT IN READING COMPREHENSION WITH
THE REAP STRATEGIES

ชาคริยา ชันคำ
Chakriya Khancome
โรงเรียนชุมชนบ้านมั่ว จังหวัดลำปาง
Ban Mua School, Lampang Province
e-mail: chakriya.khankam@gmail.com

(Received: April 12, 2023/ Revised: May 10, 2023/ Accepted: May 16, 2023)

บทคัดย่อ

การอ่านจับใจความเป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของผู้อ่านให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาที่มีการสื่อสารในปัจจุบันเป็นอย่างมาก การนำเอากลวิธีแบบ อาร์อีเอพี มาใช้เสริมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ เนื่องจากแนวทางของกลวิธีนี้มีการตั้งจุดประสงค์ในการอ่านในขั้นแรก การวิเคราะห์ใจความสำคัญให้ตรงกับจุดประสงค์ การเรียบเรียงเนื้อหาที่เป็นความเข้าใจของตนเองที่สอดคล้องและถูกต้องกับเนื้อหา รวมถึงการตรวจสอบซ้ำเพื่อให้เกิดความถูกต้อง

คำสำคัญ : ทักษะการอ่าน, การอ่านจับใจความ, กลวิธีอาร์อีเอพี

Abstract

Reading comprehension is a learning to improve the reader's reading skills to understand the contents. The understanding of the contents is useful in present communicate. The REAP strategy use to improve reading comprehension skills, therefore that must consistent with the guidelines for developing reading comprehension skills. Because this approach is intended to be read in the first step. The contents thematic analysis should match with the purpose Composing content and to be double checks to ensure accuracy.

Keywords: Reading skills, Reading for main idea, REAP Strategies

บทนำ

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองของมนุษย์ ซึ่งการอ่านเป็นกระบวนการรับสารที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อมนุษย์เพราะความเป็นสังคมจะต้องมีการสื่อสารระหว่างกันและกัน การแสวงหาความรู้ แนวคิด วิธีการต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการอ่านเป็นสำคัญ เพื่อจะได้เกิดเป็นองค์ความรู้ที่ผู้อ่านได้จากการอ่าน การอ่านเพื่อการพัฒนาทักษะจึงเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมทักษะทางความคิดและความฉลาดรอบรู้ และยังส่งเสริมประสบการณ์ที่ทันต่อการพัฒนาความเจริญทางด้านเทคโนโลยีที่ก้าวไกลอย่างรวดเร็ว การพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาของประเทศในปัจจุบัน การอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีความสำคัญและจำเป็นต่อทุกคน ซึ่งตรงกับแนวคิดของ วนิตา สายสุวรรณ ที่ได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่อยู่ในช่วงวัยที่กำลังศึกษาที่ต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเอง (วนิตา สายสุวรรณ, 2544 : 9) การอ่านจับใจความสำคัญยังเป็นแนวทางที่ดีสำหรับการอ่านเนื่องจากการอ่านจับใจความสำคัญมีความสำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ตามแนวความคิดของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2547 : 159-161) ถือได้ว่าการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ในชีวิตประจำวันต่อบุคคลที่ขาดไม่ได้ เพราะความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญนั้น แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของประเทศที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้อ่านนอกจากจะนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาศักยภาพของตนเองแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมในเรื่องของการอ่าน ให้บุคคลเกิดจิตสำนึกในการรักการอ่านและยังเป็นการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ และผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น เป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของประเทศชาติ

การอ่านจับใจความสำคัญยังมีบทบาทที่สำคัญในเรื่องของการพัฒนาอาชีพของบุคคล พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติ เพราะความรู้ที่ได้จากการอ่านในเรื่องที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐกิจนั้นจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคคล การเลือกบริโภคสินค้าที่มีประโยชน์ การปรับเปลี่ยนระบบการผลิต การวางแผนพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติ เป็นต้น และการอ่านจับใจความสำคัญยังมีบทบาทต่อการพัฒนาทางด้านสังคม ซึ่ง ดวงใจ ไทยอุบล (2552 : 12) กล่าวว่า การอ่านสามารถพัฒนาศักยภาพในด้านความรู้และความคิดของบุคคลในเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความคิดที่กว้างขวาง มองโลกอย่างเท่าทัน เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของครอบครัว สังคม และประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าทันกับการพัฒนาของประเทศทั่วโลก ทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ และยังช่วยลดปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นในระดับหนึ่ง ตามแนวคิดของ บุปผา ล้วนเล็ก (2540 : 20) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติ การพัฒนาทางด้านสังคมแล้ว ยังมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาด้านการเมือง โดยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านที่เกี่ยวข้องในเรื่องการเมืองไปพัฒนาความศักยภาพทางการเมือง นำความรู้ ความเข้าใจ ไปใช้ในวางแผนทางการเมือง การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าให้ดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักประชาธิปไตย

หลักการอ่านเพื่อจับใจความ

หลักของการอ่านเพื่อให้ได้ใจความสำคัญของเนื้อหาจะต้องอาศัยกลวิธีเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวคิดของประเด็นที่ศึกษา ดังเช่น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2547 : 245-246) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญมีกลวิธีหรือการวางแผนการอ่านอย่างเป็นระบบเพื่อจะใช้สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลวิธี คือ 1) กลวิธีทั่วไป เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาที่อ่านเพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหา นั้น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเพื่อให้เกิดการพัฒนาและเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อเกิดการฝึกฝนทักษะกับผู้เรียนด้วยกัน 2) กลวิธีพิเศษ ผู้สอนต้องมีทักษะในการเลือกเอากิจกรรมเข้ามาเสริมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนอย่างเหมาะสม เช่น การอ่านและการคิดที่มุ่งเน้นทักษะการอ่านควบคู่ไปพร้อมกับทักษะการคิด ซึ่งในกิจกรรมนี้จะประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) แนะนำ (Direct) การแนะนำชื่อเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนเหตุการณ์ของเรื่องและจดบันทึกไว้เป็นขั้นแนะนำบทเรียน ขั้นที่ 2) อ่าน (Read) อ่านแบบสำรวจเฉพาะหัวข้อและคำสำคัญของเรื่อง แล้วคาดคะเนเหตุการณ์ของเรื่องและจดบันทึกไว้ นำไปเปรียบเทียบกับการคาดคะเนในขั้นตอนที่ 1 เลือกเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเป็นไปได้ไว้ ขั้นที่ 3) สอน (Teach) ขั้นแนะนำคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน เพื่อทำความเข้าใจความหมาย วลีและประโยคสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ถูกต้อง พร้อมคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเรื่องเรื่อง พร้อมจดบันทึกการคาดคะเนครั้งที่ 3 แล้วนำไปเปรียบเทียบกับครั้งที่ 1 และ 2 แล้วเลือกเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงที่สุด ขั้นที่ 4) กิจกรรม (Activity) เป็นขั้นกิจกรรมการอ่าน โดยอ่านเรื่องอย่างละเอียดพร้อมบันทึกประเด็นสำคัญของเรื่อง เป็นต้น ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนด้านความเข้าใจในการอ่านในช่วงชั้นที่ 1 หรือจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน ช่วงชั้นที่ 2 หรือจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องอ่านออกเสียงร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน ช่วงชั้นที่ 3 หรือจบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นมีตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน และในช่วงชั้นปีที่ 4 หรือจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจ ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง และเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเน

เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาท และมีนิสัยรักการอ่าน ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังกล่าวได้ ต้องมีความสามารถในการอ่านจับใจความและเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จากการอ่านได้เป็นอย่างดี กระบวนการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้แต่การสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียนคือ อ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษาวิชาต่าง ๆ ด้วย

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านเพื่อจับใจความนั้นจะต้องศึกษาและกำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์สำหรับการอ่านในเบื้องต้นทุกครั้ง เพื่อให้ผู้อ่านนั้นได้มีเป้าหมายสำหรับการอ่าน การกำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์ของการอ่านในแต่ละรอบไม่มีความจำเป็นต้องเหมือนกัน เพราะจุดประสงค์ของการอ่านแต่ละรอบอาจไม่เหมือนกันซึ่งอาจเป็นไปตามความต้องการของผู้อ่านเอง โดยทั่วไปนั้นการกำหนดจุดประสงค์ของการอ่านนั้นจะประกอบด้วย

1. การอ่านเพื่อจับใจความของเนื้อหา เป็นการสรุปสาระสำคัญของเรื่อง เพื่อให้เข้าใจเรื่องได้ครบถ้วนตรงตามที่ผู้เขียนต้องการอย่างรวดเร็ว การฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้จักการตีความหมายของเนื้อหาและสำนวนในเรื่องสามารถลำดับเหตุการณ์และลำดับความคิดแยกได้ว่าใจความใดเป็นความสำคัญและใจความใดเป็นใจความรอง

2. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การกำหนดจุดประสงค์ลักษณะนี้เป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านที่พึงปฏิบัติและมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้อ่าน การที่จะเพิ่มคุณค่าและประโยชน์ให้กับการอ่านนั้นผู้อ่านควรมีการจัดบันทึกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านและสามารถแนะนำหนังสือที่น่าอ่านแก่ผู้อื่นได้

3. การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ การรู้จักใคร่ครวญ พิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด ลึกซึ้งในด้านต่างๆ ของเนื้อหา การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านที่ต้องอาศัยความสามารถในการคิดพิจารณาหาเหตุผลมาประกอบ ซึ่งนับว่าเป็นทักษะด้านการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านจึงควรฝึกฝนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะสามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้บอกความหมายของคำและสำนวนในเรื่องที่อ่านได้วิเคราะห์ส่วนต่างๆ ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องชัดเจน อธิบายกลวิธีการเขียนได้และบอกคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

ประโยชน์ของการอ่าน

ลักษณะของการสื่อสารปัจจุบันยังมีพื้นฐานด้านการอ่านเป็นหลักสำคัญในการติดต่อ สื่อความหมาย เพื่อให้ผู้เขียนและผู้อ่านได้รับรู้การสื่อสารที่ตรงกัน ไม่คลาดเคลื่อน รวมถึงทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเป้าหมายของการเขียน การอ่านเพื่อจับใจความจึงเป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์ในประเด็นนี้มากที่สุด รวมถึง

การอ่านนั้นย่อมทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่ปรากฏในงานเขียน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการอ่านจึงเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน (ปัญญา สุันตา, 2564) ดังนี้

1. เกิดความรู้เพราะการอ่านทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ให้เกิดความรู้หรือความเคลื่อนไหว ความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ทางวิชาการหรือสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองนอกจากนี้ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านสามารถนำมาพัฒนาอาชีพการงานให้ทันต่อเหตุการณ์ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงในโลกสมัยใหม่

2. เข้าใจเหตุการณ์และสังคมมากขึ้น เพราะการอ่านจะช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างสภาพทางสังคมที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้รับสารได้สร้างมโนธรรม เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความเมตตากรุณาและช่วยเหลือสังคมมากขึ้น เช่น สภาพปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นจากยาเสพติด สภาพเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

3. สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา ภาษาที่ใช้ในแต่ละช่วงเวลาจะมีการเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นเมื่อเราอ่านสารอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา การเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านภาษาจะทำให้เกิดประโยชน์สำหรับเยาวชนรุ่นหลัง ที่มีหลักฐานอันมีคุณค่าที่แสดงถึงการพัฒนาทางภาษา

4. นำความรู้จากอ่านมาปรับใช้ในการศึกษาและการดำเนินงานด้านอาชีพ เพราะการอ่านสารในประเภทต่างๆ จะมีการใช้ระดับภาษาของผู้เขียนแตกต่างกัน เช่น หนังสือพิมพ์ จะมีการใช้ภาษาในข่าว บทความ และการโฆษณาที่แตกต่างกัน จะทำให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างการใช้ระดับภาษาได้ เป็นอย่างดีและสามารถนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของตนได้เป็นอย่างดี

5. เกิดความบันเทิงในเนื้อหาของงานเขียน เพราะการอ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความพอใจ ความเพลิดเพลิน และมีความสุข อันเกิดจากเนื้อเรื่องหรือความไพเราะของถ้อยคำที่ได้อ่าน

6. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพราะการใช้เวลาว่างด้วยการอ่านเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านที่ควรปฏิบัติ และมีประโยชน์อย่างยิ่งแต่การที่จะเพิ่มคุณค่าและประโยชน์ให้กับการอ่านนั้น ผู้อ่านควรรู้จักวิธีการจดบันทึกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านและสามารถแนะนำหนังสือที่นำอ่านแก่ผู้อื่นได้ การอ่านยังมีประโยชน์ด้านอื่นอีกมาก ทั้งนี้ประโยชน์จะได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านด้วย จะพบว่าการสื่อสารด้วยการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต การอ่านจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

กลวิธีในการอ่านเพื่อจับใจความ

ทักษะการอ่านที่ถูกต้องควรเริ่มต้นจากการอ่านเพื่อจับใจความในแต่ละย่อหน้า และนำมาพิจารณาหาแนวคิดหลักของเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวรรณา ตั้งทิษะรักษ์ (2547 : 63-64) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญต้องอ่านอย่างรวดเร็วตั้งแต่ต้นจนจบเป็นการอ่านเพื่อให้เห็นภาพรวมของเนื้อเรื่อง การลำดับเรื่อง ความสัมพันธ์ของเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า แล้วจึงกลับมาอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อทำความเข้าใจในข้อความ ประโยคทุกย่อหน้า โดยประโยคใจความสำคัญมักจะปรากฏในประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้า อยู่ในประโยคตอนกลางย่อหน้า ประโยคที่อยู่ตอนท้ายย่อหน้า หรือไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญเลยผู้อ่านจะต้องเรียบเรียงออกมาเป็นการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องด้วย

ตนเอง โดยการเรียบเรียงประโยคใจความสำคัญควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กระชับ สื่อความหมายได้ชัดเจน เชื่อมประโยคแต่ละประโยคด้วยคำเชื่อมที่สัมพันธ์กัน เพื่อเรียบเรียงสาระสำคัญของเรื่องให้อ่านได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ซึ่งก็มีความสอดคล้องกับ วชิราพรธม จันท์เทศ (2549 : 14) ที่กล่าวไว้ว่า กลวิธีในการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อหาของเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ถ้าไม่เข้าใจให้กลับไปอ่านซ้ำในประโยคที่ยังเข้าใจ เมื่ออ่านจบจึงพิจารณาหาประโยคใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งอาจจะอยู่ ตอนต้น ตอนกลาง ตอนท้าย ประโยค หรืออาจจะไม่ปรากฏในเรื่องโดยผู้อ่านจะต้องเรียบเรียงสรุปใจความสำคัญเป็นสำนวนภาษาของตนเอง

แนวทางสำหรับการอ่านจับใจความเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ดี จึงควรมีแนวทางที่เหมาะสม ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. สรุปรวบรวมส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว
3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความสำคัญ ได้ง่าย
4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว
5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะทำความเข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

กลวิธี อาร์ อี เอ พี

การอ่านเพื่อเกิดความเข้าใจ สามารถสังเคราะห์สร้างองค์ความรู้ที่เหมาะสมได้ต้องมีอาศัยกลวิธีที่ถูกต้องสำหรับการอ่าน ซึ่งได้มีนักวิชาการและนักวิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี ว่ามีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ทางการอ่าน การคิดและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางการอ่าน การคิดและการเขียนในระดับสูง ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีอาร์ อี เอ พี เริ่มต้นปี ค.ศ. 1976 โดย Eanet & ManZo (1976 : 647-652) เน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านการอ่าน การคิด และการเขียนควบคู่ไปด้วยกัน เป็นการเน้นแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole language approach) และทฤษฎีการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียน (Transactional theory of reading and writing)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ REAP

ขั้นที่ 1 R Read การอ่านเพื่อเข้าใจเนื้อหาของผู้เขียน

ขั้นที่ 2 E Encode การเข้าใจเนื้อหาผ่านกระบวนการแปลและตีความเป็นภาษาของผู้อ่าน ซึ่งอาจต้องใช้การเขียนบันทึกย่อประกอบ

2.1. ขั้นตอนการเริ่มต้นเขียน การสร้างเนื้อหาและแนวความคิด “เริ่มต้นเรียนรู้” ในขั้นตอนนี้ผู้สอนต้องเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเริ่มเขียน ดังนี้

2.1.1 กระตุ้นความสนใจและความอยากเรียนรู้

2.1.2 การกระตุ้นส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนสำรวจหัวข้อที่น่าสนใจ

2.1.3 การรื้อฟื้นความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนที่ผ่านมา

ขั้นที่ 3 A Annotate การเขียนอธิบายเนื้อหาจากบันทึกย่อเพื่อแบ่งปันให้กับผู้อื่น

3.1. ขั้นตอนระหว่างการเขียน การเขียน “ลงมือกระทำ” ในส่วนนี้เป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การมีส่วนร่วมสร้างความเชื่อมโยงความคิดและวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ไปพร้อม ๆ กัน ข้อเท็จจริง ความรู้สึกส่วนตัว รวมถึงความเห็นส่วนตัวที่เป็นตัวโยงเข้าไปหาการเลือกสร้างสรรค์คำและการเลือกใช้โครงการทางด้านภาษา ในส่วนนี้ได้รวมไปถึงการค้นพบว่าความจริงตัวของเรานั้นมีความคิดและกล้าที่จะต้องพูดออกมา

บทบาทของครูที่ควรทำในขั้นตอนนี้

1. การช่วยเหลือผู้เรียนให้ให้แสดงความคิดเห็นและแนวคิดของผู้เรียนเองผ่านการเขียนลงในกระดาษให้ถูกต้องตามรูปแบบของประโยค

2. การกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้การเขียนบันทึกย่อจากประสบการณ์

3. การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความคิดอย่างเป็นอิสระ แม้ว่าจะขัดแย้งกับหลักการขัดความเป็นตัวตน ความรู้สึก

4. การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และความชัดเจนในการคิดซึ่งเป็นเป้าหมายที่ต้องการและสามารถทำได้

ขั้นที่ 4 P Ponder การวิเคราะห์ พินิจไตร่ตรอง ในสิ่งที่ได้อ่านและเขียนบันทึก การนำเสนอ การแบ่งปันและการแสดงความคิดเห็นในเนื้อหาเกี่ยวกับคนอื่น ๆ เพื่อช่วยในการปรับปรุงและพัฒนา

4.1 ขั้นตอนการทบทวนและจัดรูปแบบ

ในกระบวนการสร้างสรรค์ที่จะต้องใช้แนวคิดเพื่อสร้างสรรค์และความรอบคอบในการอธิบายเนื้อหา การนำเทคนิคในการทำงาน การทบทวนเนื้อหามาใช้ ซึ่งผู้สอนควรดำเนินการดังนี้

1. การกระตุ้นให้ผู้เรียนจัดเรียงลำดับ การทบทวน และตรวจสอบปรับแก้ไขเพื่อให้เกิดเนื้อหาที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันอย่างดี

2. การนำเสนอแนวทางที่ชัดเจน รวมถึงการชี้แจงการทำงานที่เป็นการเฉพาะของเนื้อหาที่ต้องมีการทบทวนหรือเขียนเพิ่มเติม

3. การกระตุ้นให้เกิดการร่างเนื้อหาที่มุ่งเน้นเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย

4. การช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความเข้าใจของคนอื่นรวมถึงการนำเสนอผลงานของ

พวกเขา

4.2 ขั้นตอนการจัดองค์ประกอบและความถูกต้องของเนื้อหาในกระบวนการสุดท้ายต้องมีการตรวจสอบ การจัดองค์ประกอบที่ถูกต้อง เช่น การสะกดคำ การใช้ไวยากรณ์ รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเว้นวรรค ซึ่งผู้สอนควรให้การช่วยเหลือโดยการ

1. การกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนและปรับผลงานของพวกเขา
2. การชี้ให้เห็นข้อปัญหาเบื้องต้นและการจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับพื้นที่

4.3 ขั้นตอนหลังจากการเขียน

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการนำเสนอและแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ แก่ผู้อื่น ซึ่งผู้สอนช่วยเหลือในกระบวนการนี้โดย

1. การเสนอวิธีที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจในสิ่งที่ผู้เรียนได้ทำ
2. การเสนอโอกาสในการเสนอผลงานเพื่อให้เกิดการอ่าน การอภิปรายหรือเพื่อการศึกษา
3. การเสนอข้อเสนอแนะในงานที่มอบหมาย

การสอนภาษาแบบองค์รวมมีวิวัฒนาการมาจากหลายแนวคิด และหลากหลายศาสตร์โดยเกิดการพัฒนาจากร่วมกันของกลุ่มนักภาษาศาสตร์ นักสังคมวิทยา นักจิตวิทยาพัฒนาการและการเรียนรู้ แท้จริงแล้วแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นนี้เป็นปรัชญาแนวคิด ทำให้ทั้ง ครู พ่อแม่ หรือผู้ใหญ่สามารถนำไปสู่การสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้ เด็กจะมีการพัฒนาการทางด้านการคิดและการใช้ภาษาโดยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงจากสิ่งที่เรียนอย่างมีความหมายโดยการสัมผัสข้อมูลทางภาษาจากสภาพแวดล้อมในบริบททางสังคม วัฒนธรรมและการใช้ภาษาร่วมกันกับผู้คนที่อยู่แวดล้อมใกล้ชิดกับพวกเขา ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ตามธรรมชาติ ซึ่งการเรียนการสอนภาษาในโรงเรียนก็ควรตอบสนองธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กให้เหมาะสมกับขั้นพัฒนาการของเด็กแต่ละวัยด้วยเช่นกัน หลักการและแนวคิดการสอนภาษาแบบธรรมชาตินั้นสามารถใช้เป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาในโรงเรียน เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายต่อชีวิต

Pui Lee Liu (2013) ได้ให้ความหมายของภาษาแบบองค์รวมว่า คือการสอนภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติ เน้นสื่อการสอนที่มีความหมาย ผู้เรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้รวดเร็วขึ้น การสอนจะไม่แยกสอนส่วนย่อยของภาษา แต่จะให้ความสำคัญกับการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาในภาพรวมก่อน จากนั้นจึงให้ความรู้ด้านโครงสร้างภาษาในภายหลัง จึงให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางภาษาของตนเองอย่างอิสระ ด้วยเหตุนี้ กลวิธีการสอนอ่านแบบ อาร์อีเอพี ดังที่ Manzo and Ula (2002 : 42-47) กล่าวว่า เป็นอีกตัวอย่างการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เกิดขึ้นในระยะแรก ๆ เนื่องจากเป็นการรวบรวมศิลปะการใช้ภาษาของทั้งการอ่าน การเขียน และการคิด อีกทั้งยังมีแนวทางการสอนที่เป็นไปตามกระบวนการการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาส่วนใหญ่อีกด้วย และด้วยสาเหตุที่ว่า การสอน ภาษาแบบองค์รวมนั้นจะเน้นการให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านโดยการใช้ประสบการณ์ส่วนตัวช่วยในการตีความบทอ่านจนเกิดความเข้าใจและสามารถสื่อสารออกมาในรูปแบบของการเขียนที่เน้นความหมายโดยภาพรวมก่อนนั้นทำให้เกิดเป็นแนวคิดพื้นฐานของกลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพีที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การตีความบทอ่านอย่าง

มีความหมายจนสามารถเขียนสรุปความเข้าใจจากการอ่านได้ในที่สุด

Shomei Wang, Ken Goodman (2014) ได้เสนอแนะหลักการของการสอนภาษาแบบองค์รวมไว้ดังนี้

1. ในการสอนอ่านผู้อ่านจะต้องเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านในระหว่างการอ่านโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเข้าช่วยเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

2. ในระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะอาศัยกลวิธีในการอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อความที่อ่าน กระบวนการอ่านที่จะเกิดขึ้นกับผู้อ่านทุกคนในขณะที่อ่านเป็นขั้นตอนได้แก่การตั้งสมมติฐานก่อนการอ่าน การเลือกสรรความหมายของคำหรือข้อความเพื่อให้ตนเองเกิดความเข้าใจมากขึ้นในขณะที่อ่าน แต่หากมีความผิดพลาดเกิดขึ้นในระหว่างการอ่านก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง ทุกขั้นตอนดังกล่าวจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติในขณะที่อ่านทั้งในผู้ที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงหรือผู้ที่เริ่มเรียนการอ่าน

3. ด้านการเขียน แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม จะเน้นให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน ซึ่งจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันตลอดเวลา ผู้อ่านมากจะมีข้อมูลในการเขียนมาก ดังนั้นในการเขียนควรฝึกให้ผู้เขียนได้ใช้และจัดการกับรายละเอียดของข้อมูลที่มีอยู่อย่างเหมาะสมและเพียงพอที่จะนำไปผลิตงานเขียนตามความเข้าใจ

4. การเขียนต้องคำนึงถึงระบบภาษาซึ่งประกอบด้วยตัวสัญลักษณ์และเสียง (phonic system) หลักเกณฑ์ไวยากรณ์ (syntactic system) และการสื่อความหมาย (semantic system) ในการเขียน ทั้งสามระบบนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กัน จึงจะทำให้ผู้อ่านสามารถตีความและเข้าใจข้อความนั้นอย่างถูกต้อง

5. จุดมุ่งหมายหลักของการอ่านคือ ความหมายและความเข้าใจในบทความที่อ่าน (comprehension of meaning) ส่วนจุดมุ่งหมายในการเขียน คือ สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้เขียน (expression of meaning) ด้วยหลักการของแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างสอดคล้องและเป็นระบบตามธรรมชาติทำให้สามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการอ่านแบบอาร์อีเอพีเป็นหนึ่งในแนวการสอนแบบองค์รวม ที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียนและแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางด้าน การอ่านและการเขียนที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ทฤษฎีการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียน เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่สนับสนุนกลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพี จากที่ Rosenblatt (1977) ได้กล่าวถึงการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียนว่า (Rosenblatt^{1977 : 15-16}) นอกจากการอ่านและการเขียนถือเป็นกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างมากรแล้ว ทั้งสองทักษะนี้ยังมีความสัมพันธ์กันในเป้าหมายทางการศึกษาระยะยาวอีกด้วย ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนหากดูผิวเผิน เหมือนจะเป็นทักษะที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง แต่ในความจริงกลับมีสิ่งหนึ่งที่ทั้งสองทักษะได้ใช้ร่วมกันอยู่ สิ่งนั้นคือภาษาที่อยู่ในบทความ กล่าวคือ ทั้งการอ่านและการเขียนใช้สื่อที่เรียกว่า บทความ ร่วมกัน ซึ่งทั้งผู้อ่านและผู้เขียนไม่ได้สื่อสารถึงสิ่งที่ตนต้องการออกมาในรูปแบบของการพูดแต่เป็นถ้อยคำที่อยู่บทความ ในขณะที่เดียวกันสิ่งที่ทำให้ทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงคือวิธีการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ผู้เขียนจะเริ่มจากการแสดงออกโดยการถ่ายทอดสิ่งที่คิดและต้องการสื่อออกมาเป็นตัวหนังสือ ในทางตรงกันข้าม ผู้อ่านจะเป็นผู้รับเอาตัวหนังสือโดยการอ่านเพื่อมา

ตีความหมายและเกิดความเข้าใจใจบทอ่านนั้นในที่สุด ซึ่งจุดร่วมในจุดต่างนี้เองทำให้เกิดเป็นกระบวนการถ่ายโอนความรู้จากการอ่านและการเขียนที่เรียกว่า การถ่ายโอนความรู้ระหว่าง การอ่านและการเขียน จึงเกิดเป็นคำกล่าวที่ว่า การอ่านเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการการเขียน (reading is an integral part of writing processes)

การส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างการอ่านและการเขียนในทฤษฎีการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียน เป็นพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งที่สนับสนุนกลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพี ที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน และยังรวมไปถึงทักษะคิดของผู้เรียนอีกด้วย แต่ละกระบวนการการเรียนรู้จะส่งต่อและสนับสนุนเกื้อกูลกันจึงทำให้เกิดการพัฒนาการทางด้านทักษะต่าง ๆ ดังกล่าวได้อย่างเป็นระบบนั่นเอง

บทสรุป

กลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพี เป็นกลวิธีที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านได้จัดระเบียบทางความคิดขณะอ่าน และมีการโต้ตอบกับบทอ่านอย่างเป็นระบบ การเรียนการสอนนี้ได้ถูกพัฒนาโดย Eanet and Manzo (2002 : 42-47) ที่ University of Missouri Kansas City ซึ่งนอกจากกลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพีจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ยังเน้นการฝึกให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ดังนั้นหัวใจสำคัญของการกลวิธีนี้คือการฝึกให้ผู้เรียนได้มีการตอบสนองกับบทอ่านต่างๆ ด้วยวิธีการเขียนที่หลากหลายโดยเริ่มจากการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้อ่านในขั้นก่อนการอ่าน และเมื่อเข้าสู่ขั้นการอ่าน ผู้เรียนจะเริ่มอ่านบทอ่านเพื่อให้ได้ใจความคร่าวๆ (read) ในขณะที่อ่าน ผู้เรียนจะได้ใจความสำคัญจากบทอ่าน โดยใช้ภาษาเป้าหมายในการเรียบเรียงประโยคขึ้นมาใหม่ (encode) จากนั้นในขั้นหลังการอ่านจะเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่านในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ (annotate) ก่อนการนำไปสู่ขั้นคิดทบทวนงานเขียนของตนเองที่ได้เขียนแสดงความคิดเห็นรูปแบบต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่องานเขียนของเพื่อน (ponder)

เมื่อพิจารณาขั้นตอนของกลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพี จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนที่ได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของกลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพี คือขั้นของการเขียนแสดงความคิดเห็นในรูปแบบต่าง ๆ (annotate) ผู้เรียนจะได้โต้ตอบกับบทอ่านโดยการเขียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งการเขียนมีอยู่ด้วยกันสองประเภท คือ การเขียนที่ต้องการการโต้ตอบระดับตัวอักษร (literal-level response) และการเขียนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้คิดนอกเหนือจากสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน ผลที่ได้จากการฝึกเขียนรูปแบบที่สองนี้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นซึ่งในการเขียนโต้ตอบกับบทอ่าน

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, (2551), **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**, กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.
ดวงใจ ไทยอุบล, (2552), **ทักษะการเขียนภาษาไทย**, พิมพ์ครั้งที่ 6, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุปผา ล้วนเล็ก, (2540), การพัฒนาชุดการสอนการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือสำหรับเด็กเป็นสื่อหลัก, **วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**

ปัญญา สุนันดา, (2563), ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS, **รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่**

วชิราพรรณ จันทร์เทศน์, (2549), การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทยเรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพาวุธวิทยากรุงเทพมหานคร, **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

วนิดา สายสุวรรณ, (2544), ผลของการเรียนแบบปรึกษากับการเรียนแบบช่วยเหลือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา, **วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, (2547), **หลักและการสอนอ่านภาษาไทย, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.**

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, (2547), **หลักและการสอนอ่านภาษาไทย, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.**

สุวรรณมา ตั้งที่ชะรักษ์, (2547), การอ่าน, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

Manzo and Ula, (2002), iREAP: Improving Reading, Writing, and Thinking in the Wired Classroom, **Journal of Adolescent & Adult Literacy, International Literacy Association, Vol. 46, No. 1.**

Marilyn G. Eanet and Anthony V. Manzo, (1 9 7 6), REAP - A Strategy for Improving Reading/Writing/ Study Skills, **Journal of Reading, International Literacy Association, Vol. 19, No. 7.**

Pui Lee Liu, (2013), Implementation of the Whole Language in Hong Kong Kindergartens: The Teachers' Perceptive, **Open Journal of Modern Linguistics, Vol.3 No.3.**

Rosenblatt, (1977), **Center for the Study of Reading : A Reading Research and Education Center Report, USA : Illinois.**

Shomei Wang and Ken Goodman, (2014), Making Sense of Chinese Reading: Yi and Xing, **Open Journal of Modern Linguistics, Vol.4 No.5.**

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์บทความ

วารสาร มจร โภคัยปริทรรศน์ (Journal of MCU KOSAI Review) ได้กำหนดประเภทของการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร ดังนี้

2.1 บทความวิจัย (Research article) เป็นบทความที่มีการค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือหลักของการศึกษาวิจัยอันที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำผลที่ได้มาปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

2.2 บทความวิชาการ (Academic article) เป็นการนำเสนอเนื้อหาในด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยหรือเสนอแนะแนวคิดใหม่ทางวิชาการ โดยอาศัยพื้นฐานทางวิชาการเป็นลำดับต้น มีการศึกษารวบรวม เรียบเรียงอย่างเป็นลำดับ โดยบทความที่เขียนขึ้นเพื่อสร้างความรู้ที่มีประโยชน์ในทางวิชาการสำหรับคนทั่วไป

2.3 บทความปริทรรศน์ (Review article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จาก ตำราหนังสือและวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้พิมพ์มาเรียบเรียงขึ้นโดยมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยเปรียบเทียบกันในลักษณะเฉพาะทาง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้างและทางลึกอย่างทันสมัย และมีข้อวิพากษ์ที่ชี้ชัดแสดงให้เห็นแนวโน้มที่ควรศึกษาและพัฒนาต่อไป

2.4 ปกิณกะ (Miscellany) ได้แก่ บทความทบทวนความรู้เรื่องแปล ย่อความจากวารสารต่างประเทศ การแสดงความคิดเห็น วิจัยแนะนำเครื่องมือ ตำราหรือหนังสือใหม่ที่น่าสนใจ หรือข่าวการประชุมทั้งระดับชาติและนานาชาติ

รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ แต่ละเรื่องจะต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ให้หลีกเลี่ยง การเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทย ในข้อความ ยกเว้นกรณีจำเป็น เช่น ศัพท์ทางวิชาการที่ไม่มีคำแปล หรือคำที่ใช่แล้ว ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เขียนปนภาษาไทยให้ใช้ตัวเล็กทั้งหมด ยกเว้นชื่อเฉพาะสำหรับต้นฉบับภาษาอังกฤษควรได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก่อน

2. ขนาดของต้นฉบับ ใช้กระดาษขนาด A4 พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว และให้ตั้งกระดาษขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว ล่าง 1 นิ้ว ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่เลขกำกับทางมุมขวาบนของกระดาษทุกหน้า โดยมีระยะห่างระหว่างบรรทัด เป็นแบบ double space เพื่อสะดวกในการอ่านและการแก้ไข

3. ชนิดและขนาดตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK เท่านั้น

- ชื่อเรื่องใช้ตัวอักษรขนาด 20 pt. ตัวหนา
- ชื่อผู้พิมพ์ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ
- หัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 17 pt. ตัวหนา

- หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา
  - บทคัดย่อและเนื้อเรื่องใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ
4. จำนวนหน้า ความยาวของบทความ 7 - 10 หน้า รวมตาราง รูป ภาพ และเอกสารอ้างอิง

ส่วนประกอบของบทความ

1. ชื่อเรื่องบทความ ต้องมีทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้ตรงกลางของหน้าแรก
2. ชื่อผู้นิพนธ์/ผู้เขียน ต้องมีทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมระบุชื่อสังกัดหน่วยงาน
3. การเขียนบทคัดย่อ มีทั้งบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 – 350 คำ ตอบบทคัดย่อ
4. กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ให้กำหนดคำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 3 - 5 คำ
5. เนื้อเรื่องของบทความ

5.1 บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระสำคัญ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract) เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย และผลการวิจัย โดยให้สรุปสั้น กระชับ และได้ใจความ

2) บทนำ (Introduction) ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย

3) วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) นำเสนอรูปแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

4) ผลการวิจัย (Research Finding) นำเสนอผลการวิจัยที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ความเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ

5) การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion) ให้นำเสนอเป็นความเรียงชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

6) ข้อเสนอแนะจากการวิจัย (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และนำเสนอประเด็นสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7) กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) เป็นการนำเสนอเพื่อขอขอบคุณหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย ทั้งนี้ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณี ชื่อบทความมีชื่อไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

7) เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการนำเสนอเอกสารที่นำมาใช้อ้างอิงในการเขียนบทความ และต้องเป็นรายการเอกสารอ้างอิงที่ปรากฏในบทความเท่านั้น

5.2 บทความวิชาการ/บทความปริทรรศน์/บทความปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระสำคัญ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract)

2) บทนำ (Introduction)

3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ/ระบุงองค์ความรู้ใหม่

4) สรุป (Conclusion)

5) เอกสารอ้างอิง (References)

ระบบการอ้างอิงและเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงบทความ ควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ สามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้นิพนธ์/ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์ และรายการอ้างอิงจะต้องไม่ต่ำกว่า 10 รายการอ้างอิงต่อ 1 บทความ

1. การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ป ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารอ้างอิงที่ใช้อ้างอิงในบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ โดยรูปแบบของการอ้างอิง มีดังนี้

1.1 การอ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) การอ้างอิงพระไตรปิฎกและอรรถกถา ให้อ้างอิงชื่อคัมภีร์ /เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า มาด้วย ตัวอย่าง เช่น “คู่มือปฏิบัติทั้งหลาย จักร 4 ประการนี้ เป็นเครื่องเป็นไปแกมนุชย์และเทวดาผู้ประกอบเป็นเครื่องที่มนุษย์และเทวดาประกอบแล้ว ย่อมถึงความเป็นผู้ใหญ่และความไพบุลย์ในภคะทั้งหลาย ตอกาลไม่นานนัก” (อง. จตุกก. 21/31/37) เป็นต้น

2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างอิงผู้แต่งแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ (พระมหาสุทิตย อาภากร, 2560) ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยให้พิมพ์ต่อท้ายพิมพ์ด้วยเครื่องหมาย (,) เช่น (พระมหาสุทิตย อาภากร, 2560, น. 201-205)

3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างอิงชื่อของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหาสุทิตย อาภากร และเชมณัฐ อินทรสุวรรณ, 2560) ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วยโดยให้พิมพ์ต่อท้ายพิมพ์ด้วยเครื่องหมาย (,) เช่น (พระมหาสุทิตย อาภากร และเชมณัฐ อินทรสุวรรณ, 2560, น. 204-207)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 ราย ให้อ้างอิงชื่อผู้แต่งรายแรกแล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ปัญญา สุนันตา และคณะ, 2560) ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยให้พิมพ์ต่อท้ายพิมพ์ด้วยเครื่องหมาย (,) เช่น (ปัญญา สุนันตา และคณะ, 2560, น. 21-22)

5) กรณีเนื้อความเป็นเรื่องเดียวกัน หรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคน ให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงปัจจุบันมากที่สุด

1.2 การอ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Sunanta, 2019) ในกรณีที่เป็นกรอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วยโดยให้พิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ด้วยเครื่องหมาย (,) เช่น (Sunanta, 2019, p. 21) แต่ถ้ามีการอ้างอิงมากกว่าสองหน้าขึ้นไป ให้อ้างอิงดังนี้ ตัวอย่างเช่น (Sunanta, 2019, pp. 21-22)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสองราย โดยใช้เครื่องหมายแอมป์ (&) คั่นกลางระหว่างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสอง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Sunanta & Sukjeen, 2019) ในกรณีที่เป็นกรอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยให้พิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ด้วยเครื่องหมาย (,) เช่น (Sunanta & Sukjeen, 2019, p. 21) แต่ถ้ามีการอ้างอิงมากกว่าสองหน้าขึ้นไป ให้อ้างอิงดังนี้ ตัวอย่างเช่น (Sunanta & Sukjeen, 2019, pp. 21-22)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 ราย ให้อ้างนามสกุลผู้แต่งรายแรกตามด้วย et al.ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Sunanta et al., 2019) ในกรณีที่เป็นกรอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยให้พิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ด้วยเครื่องหมาย (,) เช่น (Sunanta et al., 2019, p. 21) แต่ถ้ามีการอ้างอิงมากกว่าสองหน้าขึ้นไป ให้อ้างอิงดังนี้ ตัวอย่างเช่น (Sunanta et al., 2019, pp. 21-22)

2. การอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อพระไตรปิฎกอรรถกถา. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

2.2 หนังสือ

รูปแบบ :

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์ พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้น). สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

จำนง อติวัฒน์สิทธิ. (2544). สังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

2.3 บทความในหนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). ชื่อเรื่อง. (เลขหน้าให้อ้าง). สถานที่พิมพ์.

ที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระสุกิจจ สุจินฺโณ. (2559). การสร้างความคิดนามธรรมในวัฒนธรรมไทย. ใน ปวีตร วงศ์วีระ.

ทฤษฎี และวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม. (หน้า 112). กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์.

2.4 บทความจากวารสาร

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร. ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา. (2557). การกำหนดประเด็นปัญหาการตั้งชื่อเรื่องและการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยทางสังคมศาสตร์. มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 3(1), 14 - 15.

2.5 บทความในสารานุกรม

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อสารานุกรม (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง). สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สนม ครุฑเมือง. (2530). หม้อคอกควาย. ใน สารานุกรมของไขพื้นบ้านไทยในอดีตเขตหัวเมืองฝ่ายเหนือ (หน้า 274-275). กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

2.6 หนังสือพิมพ์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์) ชื่อบทความ. ชื่อหนังสือพิมพ์, เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2549). ประชาชนธุรกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, น. 13.

2.7 สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์, รายงานการวิจัย

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต). สถานที่พิมพ์ : ชื่อมหาวิทยาลัย/สถาบันการศึกษา.

ตัวอย่าง :

ทรงวิทย แก้วศรี. (2550). การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

2.7 สัมภาษณ์

รูปแบบ :

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์. (วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์). ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์. (ชื่อผู้สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

วรพล ไม้สน (พลังวัชร). (5 พฤศจิกายน 2559). หลักการ วิธีการ เป้าหมายในการปรึกษาทางโหราศาสตร์. (นางณัฐณัช แก้วพลีก, สัมภาษณ์)

2.9 สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่). ชื่อเรื่อง. เรียกใช้เมื่อ/ จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

ทวีศักดิ์ อุณจิตติกุล. (2561). พระพุทธศาสนาเถรวาท จะสืบทอดดำรงอยู่อย่างไร? เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <https://www.dailynews.co.th/article/666936>

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2561). เลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญการ คำสั่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติที่ 593/2562. เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <http://www.onab.go.th/category/news/คำสั่ง-ประกาศ>

2.10 ราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบ :

ชื่อกฎหมาย. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง (ถ้ามี). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่/ตอนที่/หน้า/(วัน เดือน ปี).

ตัวอย่าง :

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49 (1 พฤษภาคม).

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2562). เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 129 ตอนพิเศษ 97 ง หน้า 1 (20 มิถุนายน 2555).

ตัวอย่างการนิพนธ์บทความวิจัย

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)

ผู้แต่ง¹, ผู้แต่ง², ผู้แต่ง³ (ภาษาไทย)

Author¹, Author², Author³

สังกัด¹, สังกัด², สังกัด³ (ภาษาไทย)

สังกัด¹, สังกัด², สังกัด³ (ภาษาอังกฤษ)

Mail: (ผู้แต่งหลัก/ผู้รับผิดชอบ)

บทคัดย่อ

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) อภิปรายภาพรวมของเนื้อหาของบทความ 300-500 คำ

คำสำคัญ: กก กข กค กง (3 - 5 คำ) (TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวธรรมดา ชิดซ้าย เคาะระหว่างคำ 1 เคาะ)

Abstract

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) แปลบทคัดย่อจากภาษาไทย

Keyword: กก กข กค กง (3 - 5 คำ) (TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวธรรมดา ชิดซ้าย เคาะระหว่างคำ 1 เคาะ)

บทนำ

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) บรรยายหลักการสำคัญ ความเป็นมาเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหา รวมทั้งเกริ่นนำเข้าสู่ใจความหลักของบทความ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อ...

2. เพื่อ...

3. เพื่อ...

วิธีดำเนินการวิจัย

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) ระบุรูปแบบของการวิจัย ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) ให้แสดงผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ศึกษาทุกข้อ

อภิปรายผล

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตั๋วหนา) ไทเขียนอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ผลการวิจัย สอดคล้องหรือไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของใคร สามารถนำมาอภิปรายผลได้ทั้งหมด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตั๋วหนา) ไทเขียนข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย และการนำผลการวิจัย ไปใช้ รวมถึงการเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตั๋วหนา) ไทใส่เฉพาะกรณีงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน หรือกรณีชื่อเรื่อง บทความที่มีชื่อไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ตัวอย่าง ขอขอบทุนสนับสนุนจากสำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2565 และข้อมูลจากโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาพื้นที่กิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของตำบลน้ำขำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

อ้างอิง

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตั๋วหนา) ไทเขียนเอกสารอ้างอิง และให้เขียนการอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ที่ ระบุ

ตัวอย่างการนิพนธ์บทความวิชาการ

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)

ผู้แต่ง¹, ผู้แต่ง², ผู้แต่ง³ (ภาษาไทย)

Author¹, Author², Author³

สังกัด¹, สังกัด², สังกัด³ (ภาษาไทย)

สังกัด¹, สังกัด², สังกัด³ (ภาษาอังกฤษ)

Mail: (ผู้แต่งหลัก/ผู้รับผิดชอบ)

บทคัดย่อ

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) อภิปรายภาพรวมของเนื้อหาของบทความ 300-500 คำ

คำสำคัญ: กก กข กค กง (3 - 5 คำ) (TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวธรรมดา ชิดซ้าย เคาะระหว่างคำ 1 เคาะ)

Abstract

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) แปลบทคัดย่อจากภาษาไทย

Keyword: กก กข กค กง (3 - 5 คำ) (TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวธรรมดา ชิดซ้าย เคาะระหว่างคำ 1 เคาะ)

บทนำ

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) บรรยายหลักการสำคัญ ความเป็นมาเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหา รวมทั้งเกริ่นนำเข้าสู่ใจความหลักของบทความ

เนื้อหา

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) บรรยายเนื้อความที่เชื่อมโยงกันของบทความ แสดงแนวคิด ความเห็นให้สอดคล้องเพื่อให้เกิดความชัดเจนของบทความ สำหรับการเขียนเนื้อหา สามารถจำแนกเป็นหัวข้อย่อย หรือประเด็นศึกษาต่าง ๆ เพื่อความชัดเจนของเนื้อหา

สรุป

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) บรรยายภาพรวมสรุปความทั้งหมดให้เกิดความกระชับ มีความชัดเจน

อ้างอิง

(TH SarabunPSK 16 Pt. ตัวหนา) ใ้เขียนเอกสารอ้างอิง ไม่ต่ำกว่า 10 รายการ

JMKRR

Journal of MCU Kosai Review